

**Forslag til LO-kongressen 2005
dagsorden punkt:**

10. Diverse forslag

*Forslag vedtatt oversendt til LO-kongressen 2005
fra LOs fylkeskonferanse i Oslo 25. oktober 2004*

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 01
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Industripolitikk

Industriarbeidsplassene i Norge forsvinner i stadig økende grad. Næringslivet satser i liten grad på ny industri. LO vil endre dette.

Verdiskapingen som skjer i industrien er en viktig del av grunnlaget for velferdsstaten også i framtiden. Industrien tilbyr et mangfold av varierte arbeidsplasser. Nasjonal industri er den eneste muligheten for å sikre avgjørende kompetanse innen grunnleggende sektorer som blant annet olje, gass og kjemi, vannkraft og energi, videreforedling av råvarer til lands og til havs, kommunikasjon og transport og anlegg og utbyggingsvirksomhet

Det må gjøres en rekke endringer for å forbedre muligheten for industriutvikling i Norge. Eiere velger ofte å slakte industrien for å få kjappe fortjenester i tomtespekulasjoner. Dagens skattesystem belønner spekulative tomteinvesteringer og kjøpesentre framfor investeringer i industri. Norge har et av de mest deregulerte boligmarkedene i Europa, dette fører til galopperende boligpriser og en ytterligere forsterkning av spekulasjonsøkonomien knyttet til eiendommer. For å få hull på de kunstige høye boligprisene og alle problemene dette fører med seg må det iverksettes reell sosial boligbygging.

Skattesystemet har ingen direkte incitamenter for kommuner som ønsker å tilrettelegge for industri. Dette fører til at pressområder vil ønske boliger, ikke industri.

Lønnsom industri flagges ut til lavkostland for å øke fortjenesten ved å utbytte arbeidskraften hardere. Som i en del andre land må det innføres lovregulering som gjør det kostbart for eierne med massenedleggelse av lønnsomme arbeidsplasser.

For å bedre muligheten for industriutvikling vil LO kreve strakstiltak og gjennomføre en analyse av skattesystemet for å sikre at det legges til rette for industrireisning i Norge.

- LO vil kreve strenge restriksjoner i mulighetene til massenedleggelse av lønnsomme arbeidsplasser. Dette kan gjøres ved lovfesting, erstatningsplikt eller andre tiltak.
- Det lages en nasjonal plan for å sikre avgjørende kompetanse innen grunnleggende sektorer som blant annet olje, gass og kjemi, vannkraft og energi, videreforedling av råvarer til lands og til havs, kommunikasjon og transport og anlegg og utbyggingsvirksomhet. Staten, næringslivet og fagbevegelsen jobber sammen om dette.
- Skatte- og avgiftssystemet endres slik at investeringene i industri blir mer lønnsom og spekulasjonsøkonomien mindre lønnsom.
- Vesentlige midler må overføres fra petroleumsfondet for å øke kompetansen og videreutvikle norsk industri.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 02
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

6-timersdagen

Med 6-timers normalarbeidsdag mellom kl. 07.00 –17.00 forstås at ansatte arbeider 6 timer pr. dag, og at hvilepausen kommer i tillegg. Normalarbeidsuken blir 30 timer.

Innledningsvis kan viktige utfordringen med 6-timersdagen listes opp med følgende stikkord: Det er strategisk viktig for LO å opprettholde kravet om 6-timers normalarbeidsdag for alle, med full lønnskompensasjon

Å arbeide for en normalarbeidsdag på 6 timer er et viktig krav for alle ansatte. Eksempelvis vil 6-timersdagen få raske gevinster for de som har belastende arbeid. Kravet er særlig viktig for mange kvinner.

Deltidsproblematikken vil være enklere å løse, dersom alle har 6-timers normalarbeidsdag. Et første steg på veien, og det må komme raskt, til 6-timers normalarbeidsdag er å innføre 35 timers normalarbeidsuke, dvs. 7-timers normalarbeidsdag.

Det er viktig at kravet om 6-timersdagen koples sammen med kravet om å forsvare normalarbeidsdagen. Et godt slagord i den forbindelse kan f.eks. være: "Forsvar normalarbeidsdagen. Vi krever 6-timers normalarbeidsdag!"

Motivasjon:

Normalarbeidsdagen må forsvares. De siste årene har normalarbeidsdagen nærmest daglig vært utsatt for angrep i ulike former.

Krav om mer "åpent samfunn" - "åpen forvaltning" - "større grad av tilgjengelighet til varer og tjenester" brukes som argumenter for å utvide normalarbeidsdagen.

Større tilgjengelighet til varer og tjenester er forlokkende for oss som forbrukere, men når arbeidsgiver krever arbeidstida utvidet i disse tjeneste- og vareleverende yrkene, er det like selvsagt at vi skal ha kompensasjon for det.

Produktiviteten har økt uten at dette har blitt kompensert tilsvarende.

6-timers normalarbeidsdag er et rimelig krav.

Kravet om 6-timersdagen er et krav som peker framover - til et samfunn der både menn og kvinner har tid og overskudd til å engasjere seg på mange og ulike områder.

Norge har råd til 6-timersdagen - det handler om politisk vilje.

Bare er en svært liten del av produktivitetsøkningen er tatt ut i form av redusert arbeidstid. Siste arbeidstidsforkorting var i 1987.

Vi står i en situasjon der kampen for å forsvare normalarbeidsdagen blir sentral framover.

Innstillinga fra Arbeidslivslovutvalget forteller oss hvordan motparten tenker. Økt fleksibilisering, nye regler for overtid og nattarbeid fører til at normalarbeidsdagen blir deformert, utvanna og muligens et blekt minne etter hvert.

6-timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon vil bety en kraftig heving av kvinnelønna, og en større grad av økonomisk sjølstendighet for kvinner. Samtidig vil det endre kvinners samfunnsmessige stilling. Fortsatt er arbeidsmarkedet tilpasset menn og derved fremdeles kjønnsdelt. Kvinner har i langt større grad enn menn deltidsstillinger med de konsekvensene det har for framtidig pensjon og muligheten til å påvirke egen arbeidssituasjon.

For menn betyr 6-timersdagen mindre slit og mer tid. 6-timersdagen vil kunne endre menns rolle i forhold til det å måtte være hovedforsørger, og det vil gi større mulighet for utvikling av en annen mansrolle med tanke på familie og barn.

Noen eksempler:

- I transportsektoren er ca. 90 prosent av de ansatte menn. Det mannsdominerte Norsk Transportarbeiderforbund krevde 6-timersdag i 1986, fordi det også er i menns interesser. I deres handlingsprogram står det at de vil arbeide for: Kortere daglig arbeidstid på veg mot 6-timers normalarbeidsdag.
- Bærum Kommune har innført 6-timers dag med full lønnskompensasjon for omsorgsarbeidere over 62 år.
- Toyota Center i Göteborg har bilmekanikerne hatt 6-timersdag med full lønnskompensasjon i ett år. Resultatet er meget bra.
- Det store finske firmaet KWH Pipe i Vaasa innførte for flere år siden 6-timers skift med svært gode resultater både for ansatte og bedrift.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 03
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Velferd, Euro og forslag til ny EU-grunnlov

Både EU og EØS-avtalen er bygget på markedets fire friheter; fri bevegelse av arbeidskraft, varer, tjenester og kapital. Dette er grunnlaget for det indre markedet i EU/EØS-området. Innføring av valutaen Euro er knyttet til å følge EUs stabilitetspakt. Her er hovedmålet for pengepolitikken lav inflasjon. Stor makt er derfor overført til EUs sentralbank, ECB, som skal være uavhengig for politisk styring. Sentralbanken skal tjene markedet framfor målet om full sysselsetting og arbeid til alle. Euro med EUs stabilitetspakt betyr stram økonomisk politikk som setter grense på 3% underskudd av BNP og lånopptak på 60% av BNP.

Dette legger et kraftig press på de enkelt medlemsland i EU som framtvinger kraftige kutt i velferdsstaten som pensjon, helse, ledighetstrygd og sykelønn. Dette fører også til tøffe angrep på oppsigelsesvern og arbeidstid samtidig som sentrale og regionale myndigheter privatiserer og konkurransesetter. Den vedvarende høye arbeidsledighet i EU bekymrer fagbevegelsen. Dette var et viktig grunn for at det svenske folket valgte å si Nei til Euroen. Hele 67% av LOs medlemmer stemte Nei. Et klart flertall mente at Sverige ville miste mye råderett til å føre sin egen økonomiske politikk ved å knytte seg til Euroen siden innføring av myntenheten vil låse fast pengepolitikken. Det betyr bl.a. mindre muligheter å nå målet om full sysselsetting.

Det ligger forslag om en ny Grunnlov for EU som vil føre til ytterligere integrasjon til en statsdannelse. Det vil gi EU større makt på flere områder på bekostning av nasjonalstatene. Norge må godta både den økonomiske monetære union, Euro og eventuelt Ny Grunnlov for EU. Det vil føre til omfattende endringer i vår egen Grunnlov ved eventuelt EU-medlemskap. Den største uroen over Grunnlovsforslaget er likevel at EU og deres medlemsland grunnlovsfester markedsliberalismen med EUs fire markedsfriheter med en uavhengig sentralbank uten folkevalgtes kontroll som skal styre pengepolitikken. Dette vil føre til mer marked framfor politisk styring bygget på arbeiderbevegelsens verdigrunnlag som innbefatter arbeid til alle.

- LO ser med bekymring på hvordan prinsippene om fri flyt av arbeidskraft og tjenester skaper ren sosial dumping gjennom press på eksisterende lønns - og arbeidsvilkår
- LOs mål er arbeid til alle framfor en uavhengig sentralbank.
- LO vil ikke støtte EUs grunnlov som lovfester markedsliberalisme framfor arbeid til alle.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 04
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Nytt stortingsflertall - ny kurs

Nyliberalismen er i ferd med å presse seg fram både nasjonalt og internasjonalt. Denne kjennetegnes av en politikk som går inn for lav inflasjon som hovedmål, stramme offentlige budsjetter og skattelette med prioritet til de som allerede har mest. Virkningen av dette blir privatisering, nedbygging av offentlig velferd, høy arbeidsløshet samt angrep på fagbevegelsen og faglige rettigheter.

Norge står nå med et bein i en nyliberal trend og et bein i den velferdsmodellen som først og fremst arbeiderbevegelsen har jobbet og kjempet fram .

LO i Oslo vil arbeide for at valget i 2005 bidrar til å snu utviklingen. Bondevikregjeringen må avløses av et nytt flertall og en ny regjering med konkrete løfter som holdes.

Fagbevegelsen må bidra til å stanse den nyliberale trenden ved å være en sjølstendig kraft på venstresida. Dette innebærer egne forslag, konstruktiv kritikk og aktivisering, uansett sittende regjering. Uten at grunnplansNorge aktiviseres vil hverken et nytt Stortingsflertall lykkes eller nyliberale forslag kunne slås tilbake.

Her er våre krav til et nytt flertall og en ny regjering:

1) *Et nytt flertall har hovedprioritet*

- Ingen ny EU- søknad i neste Stortingsperiode.

2) *Arbeid til alle – økt verdiskapning*

Arbeidsløshetskøen teller mer enn 100.000. Norge er ett av få land som både har kapital og naturressurser. Disse må brukes til å skape nye arbeidsplasser hvor miljøhensyn ivaretas. Flere industriarbeidsplasser er avgjørende for å sikre og videreutvikle offentlig velferd. Myndighetene må bruke statens økonomiske ressurser sammen med privat kapital, forskning og utvikling.

- Utarbeiding og gjennomføring av en handlingsplan som skaper arbeidsplasser basert på videreføring av våre naturressurser. Et langsiktig statlig eierskap som er forutsigbart og ansvarlig må inngå som en viktig del.
- En sentralbankinstruks som har full sysselsetting som ”operativt mål”.

3) *Nasjonal kontroll med "arvesølvet"*

Ved hjelp av lovendringer, AS-ifisering og privatisering har private tjent gode penger på olje, og gass. Vannforsyningen står i fare for å komme under kontroll av multinasjonale selskaper som spekulerer i overtakelse av vannforsyning, slik det er skjedd i flere andre land.

- Statkraft må omgjøres til et statlig eid forvaltningsselskap. Produksjon, omsetning og levering av strøm må foregå i statlig og kommunalt eie.
- Opprettholdelse av hjemfallsretten og endret energilov. Vannmagasinene må sikres et forsvarlig nivå. Effektivisering av kraftverk og linjenett må stimuleres.
- Norsk gass brukt til industrielle formål og oppvarming, samt økte statlige midler til forskning og utvikling av "CO2-utslippsfrie" gasskraftverk.
- All forsyning av vann må sikres ved offentlig eie og kontroll.

4) *Velferdsstaten må sikres og utvikles*

Offentlig sektor er de senere årene svekket. Stortingsflertallet har i realiteten foretatt en omfordeling fra de som har minst til de som fra før har mest. Derfor får vi økt privatisering, nyfattigdom og økte forskjeller.

Velferdstjenester som universelle ordninger er et viktig virkemiddel for sosial utjamning og rettferdig fordeling. Dette sikrer samtidig individets frihet og muligheter, spesielt for lavtlønte og de med vanlig inntekter. Behovet for fellesskapsløsninger er økende.

Skattelette på 20 milliarder til et lite mindretall må reverseres. Det må gjennomføres en annen omfordeling som sikrer mindre skatt til de som har minst. Offentlig sektor må styrkes og effektiviseres.

- 10 milliarder som strakstiltak for å rette opp den skjeve kommuneøkonomien.
- Tiltak for å fjerne nyfattigdom. Innføring av nasjonale standarder som sikrer likeverdige velferdstilbud uavhengig av bosted. Levekårsregnskap fra SIFO - Statens Institutt for forbruksforskning, legges til grunn.
- Styrking av de ansatte og brukernes innflytelse ved omstillinger.
- Helseforetak, NSB, Posten og Telenor omgjøres til statlige forvaltningsbedrifter.

5) *Styrk folketrygden og pensjonene*

Økonomisk trygghet ved sykdom, uførhet, arbeidsløshet og alderdom er grunnleggende. Myndighetenes nedskjæring av ytelser til arbeidsløse er tvers igjennom usosialt.

- Pensjonskommisjonens forslag kan ikke godtas. Dette fordi folk flest vil fratras retten til en anstendig alderdom. Grunntrekkene ved dagens folketrygd må derfor beholdes og videreutvikles. Systemet må bli mer rettferdig. Likestillingsprofilen må bedres.

- Langsiktig målsetting om en offentlig pensjon som tilsvarer 2/3 av lønnsnivået for inntekter opp til 12 G.
- Som en skritt på veien må det innføres en lovfesta rett til tjenstepensjon for privat sektor. Ytelsesbaserte ordninger i privat sektor må sikres, og dagens ordning i offentlig sektor må beholdes.
- Opprettholdelse av besteårsregelen.
- Opprettholdelse av AFP-ordningen inkludert den offisielle delfinansieringen.
- Grunnbeløpet reguleres i takt med reallønnsutviklingen.
- Ingen pensjonsstraff for de som lever lengre enn forventet i dag.
- Omgjøring av innstrammingene til de arbeidsløse.
- Fortsatt full lønn under sykdom.

6) Stans sosial dumping og brutaliseringen av arbeidslivet

Arbeidsgivere som krever stabile rammevilkår vil samtidig ha full fleksibilisering av arbeidslivet. De har skylda hvis dette utnyttes til sosial dumping, og ikke den som blir utnyttet.

Vi er imot en brutalisering av arbeidslivet der stadig flere utstøtes i form av ledighet, sykdom og uførhet. Flertallet i arbeidslivslovutvalget ønsker via lovveien å sikre at dette fortsetter. Dette vil ramme kvinner og arbeidsinnvandrere spesielt hardt.

- Dagens Arbeidsmiljølov, med gjeninnføring av overtidsbegrensningene beholdes inn i kommende Stortingsperiode.
En ny innstilling må behandles i kommende stortingsperiode. Denne må vektlegge bedre arbeidervern og større innflytelse for de fagorganiserte, spesielt tillitsvalgte.
- Permitteringsloven må endres slik at oppsigelser unngås.
- Tiltak som sikrer at norske lønns- og arbeidsvilkår skal gjelde i Norge.
- Strakstiltak mot useriøsitet og sosial dumping:
 - a) Fagforening må få lovbestemt rett til innsyn i lønns- og arbeidsvilkår i bedrifter der det ikke finnes tariffavtale eller tillitsvalgte etter Hovedavtalen.
 - b) Autorisasjonsordning for utleie/vikarbyråer.
 - c) Tilstrekkelige ressurser og fullmakter til Arbeidstilsynet for å håndheve lovregler om lønn, arbeidstid og ansettelsesforhold samt allmenngjorte bestemmelser i tariffavtaler.
 - d) I bygg- og anleggsbransjen må hovedentreprenør eller den som har kontrakt med byggherren gjøres solidarisk ansvarlig for ubetalte skatter og avgifter hos underentreprenører og hans kontraktsmedhjelpere i alle ledd. De tillitsvalgte må gis lovfestet rett til innsyn i lønns- og arbeidsvilkår hos underentreprenøren og hans kontraktsmedhjelpere.

e) Inn- og utleie fordrer avtale med tillitsvalgte. Utleie av arbeidskraft fra vikarbyråene begrenses til konkrete personer.

- Norsk veto mot EU direktiv som svekker faglige rettigheter og medfører sosial dumping.

7) *Nei til ny opprustning og krig - en ny retning i utenrikspolitikken*

En nyliberal politikk gir en ustabil økonomisk og politisk utvikling i hele verden. Konsekvensene er økt opprustning, mer terrorisme og krig. Resultatet blir økte bevilgninger til forsvars- og sikkerhetstiltak og nye velferdsutt.

- Norge må i FN og andre internasjonale fora markere klar uavhengighet i forhold til USAs aggressive politikk. Norge må ikke delta med soldater utenlands dersom det ikke på forhånd finnes et FN-mandat.
- Soldater i Afghanistan og Irak må hentes hjem.
- Nei til militær opprustning av verdensrommet.
- Fortsatt norsk vernepliktsforsvar og ikke en profesjonell hær.

8) *Ja til internasjonal solidaritet*

En rekke internasjonale avtaler utenfor demokratisk kontroll dikterer verdenshandelen og viktige deler av landenes politikk. WTO, IMF og Verdensbanken presser markedsliberalismen på u-landa. Dette er til fordel for flernasjonale selskaper. Resultatet blir sult, nød, fattigdom og arbeidsløshet i u-land. Utviklingen må snus. Fattige land må selv få velge sin framtid.

- Norge holder offentlig tjenester utenfor GATS-avtalen og trekker alle GATS-krav til u-land.
- Norge må ettergi ulandsgjeld, aktivt fremme tiltak imot dumping av varer fra rike land og gå inn for at alle land har rett til å produsere mat til egen befolkning.
- Norge må støtte u-landenes mulighet til å kontrollere utvinningen av egne naturressurser.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 05
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Avskaff anbudsprinsippet i kollektivtrafikken

Etter innføringen av anbudsprinsippet i busstrafikken og snart også i jernbanesystemet, har man skapt en svært utrygg arbeidssituasjon for en god del av de ansatte i disse næringene. Ikke minst har bussjåførene i Nettbuss nærmest vært utsatt for sosial dumping. Også andre selskaper som tidligere tilbød sine ansatte bedre lønnsbetingelser og sosiale ordninger enn minstestandardordninger har måttet redusere disse for å kunne være konkurransedyktige. I noen tilfeller har også ansatte blitt sagt opp, da de er blitt overtallige etter at et nytt selskap har vunnet anbudet i et område.

Dette kan ikke fagbevegelsen eller det norske samfunn være bekjent av. Både bussjåfører og andre grupper innenfor kollektivtrafikken må kunne slippe å være utrygge i jobben hver gang en anbudsperiode nærmer seg slutten.

Krav:

Anbudsprinsippet innenfor kollektivtrafikken må avskaffes og det gamle konsesjonssystemet gjeninnføres over hele landet.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 06
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Styrk kollektivtrafikken nå

Innen jernbanetrafikken har det vist seg gang på gang at når man satser offensivt på en banestrekning, øker passasjerantallet. Dette har spesielt vært synlig i InterCity-triangelet Skien – Lillehammer – Halden. Hyppig frekvens er m.a.o. en viktig faktor for at publikum skal velge kollektive løsninger når man skal ut å reise.

Ved å gjøre kollektivtilbudet mer attraktivt vil man kunne begrense en større del av privatbiltrafikken. I et samfunnsregnskap vil dette slå positivt ut, da man bør kunne forvente færre skadde og drepte i trafikkulykker, mindre veislitasje og mindre press på veiutbyggingen. Ikke minst vil dette slå særlig positivt ut hvis flere velger jernbanetransport. Men spesielt i Oslo-området er man avhengig av en storstilt utbygging av infrastrukturen for å kunne øke togfrekvensen i vesentlig grad. I Norge er støtten til kollektivtrafikken atskillig lavere enn i mange andre europeiske land.

Krav:

Staten må ta et større ansvar ved å støtte ulønnsomme ruter. Støtten må være så stor at billettakstene kan settes betydelig ned

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 07
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Kunst og kultur til folket

En del politikere ser ut til å ha en oppfatning av at kunst og kultur er noe sekundært, noe som kommer i annen rekke etter valutaspekulasjon og annen pengeflytting. Kunst og kultur er avgjørende for menneskets identitetsfølelse og for utviklingen i samfunnet. De store sivilisasjonene huskes først og fremst for kunsten de etterlot seg. Et aktivt og mangfoldig kulturliv er viktig for å gi våre liv et rikere og mer fullverdig innhold. Alle må gis mulighet for deltakelse i et aktiv kulturliv og dette sikres best gjennom offentlige støtteordninger. Både det profesjonelle og det frivillige kulturliv må bli et politisk satsingsområde.

Den oppblomstringen spesielt innenfor musikklivet vi har opplevd i Norge de seinere årene har skjedd på tross av den regjeringen vi har i dag. På Høyres hjemmeside kan vi lese følgende: "For å sikre kulturlivets frie og uavhengige stilling, vil Høyre arbeide for at kulturlivet finansieres fra flest mulige kilder. Private midler er i denne sammenheng like verdifulle som de offentlige." Regjeringas støttespiller, Fremskrittspartiet, har slått fast følgende i sitt program: "Fremskrittspartiets grunnholdning er at kulturen skal være fri og uavhengig av politisk styring. Den må være basert på frivillighet og personlig engasjement" Videre står det: "En liberalistisk kulturpolitikk er veien mot ett mål - et fritt og selvstendig kulturliv. Således er besparelser på offentlige budsjetter kun en konsekvens av dette, og innsparingene bør i sin helhet gis i form av skattelettelse." Under bibliotek og museer står det blant annet følgende: "Fremskrittspartiet vil forandre loven om folkebibliotek, slik at disse gis anledning til å kreve gebyr ved utlån av bøker og lignende", og under kunst står det:

"Fremskrittspartiet vil gradvis fjerne støtteordninger til kunstnere, slik at etterspørselen avgjør hvilken type kunst som blir produsert."

Regjeringas og Fremskrittspartiets kamp for skattelettelse til de rikeste fører til lavere inntekter til kommunene. Når en kommune skal prioritere, kommer som oftest kulturtilbudet dårligst ut. For eksempel foreslås ofte bibliotekfilialer nedlagt.

Et bredt og aktivt kunst og kulturliv gir økt livskvalitet og er et samfunnsansvar. Kommersialisering fører til ensretting. De forskjellige delene av kulturlivet er avhengige av hverandre, og det må satses på bredde og elite, store institusjoner og små grupper. Grunnlaget for et rikt og levende samfunn legges i arbeidet med barn og unge. Det offentlige må ta et større ansvar for å øke tilbud, tilgjengelighet og kvalitet for å fremme barn og unges deltakelse i kulturlivet. Dette er en investering i enkeltmennesker med positive ringvirkninger for samfunnet.

- LO krever at minst 1% av statsbudsjettet skal benyttes til kulturformål og dermed bidra til å sikre alle menneskers rett til et mer likeverdig kunst- og kulturtilbud.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 08
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Arbeidermuseum

Det er pinlig at Norge ikke har et nasjonalt museum som kan informere den oppvoksende slekt om hvor viktig industrien og industriarbeiderne var for oppbyggingen av den norske velferdsstat. Industriarbeidsplasser forsvinner som dugg for solen, blant annet som en følge av den borgerlige regjeringens feilslåtte finans- og pengepolitikk. Kappløpet mot bunnen, som nyliberalistene leder, fører til at industriarbeidsplasser flyttes ut fra Norge til land med lave lønnskostnader og uutholdelige arbeidsforhold. Mens det ennå er noen industriarbeidsplasser igjen, må det settes igang planlegging og bygging av et arbeider- og industrimuseum. Aker Brygge kunne vært et glimrende sted for et slikt museum. Tidligere tillitsvalgt ved Akers Mek, Torbjørn Berntsen, har lenge jobbet for å få til dette.

- LO krever at Oslo kommune, staten, arbeidsgiverorganisasjoner og fagbevegelsen går sammen i et spleiselag for å få satt i gang arbeidet med et arbeidermuseum.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : **10 Diverse forslag**
Forslag nr : **09**
Fra : **LOs fylkeskonferanse i Oslo**

NATO

Det strategikonseptet som lå til grunn da Norge meldte seg inn i NATO var at NATO skulle være en forsvarspakt. NATOs nye strategi åpner for militær inngripen i stor skala utenfor alliansens territorium, uten FNs godkjenning og i strid med folkeretten. Det åpnes også for førstegangsbruk av atomvåpen. Dette betyr at NATO er blitt en angrepsmakt. Den nye strategien gjør NATO til selvoppnevnt verdenspoliti som skal gripe inn i etniske og religiøse konflikter, ved mislykkede reformforsøk i andre land og i tilfeller av sabotasje, og organisert kriminalitet.

LO krever at den norske regjering gjør sitt ytterste for å hindre at NATO neglisjerer de folkerettslige forpliktelsene etter FN-pakten. Uansett hva USAs regjering mener, må Norge nekte å medvirke til maktbruk som ikke er godkjent av FNs kompetente organer.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : **10 Diverse forslag**
Forslag nr : **10**
Fra : **LOs fylkeskonferanse i Oslo**

Norske tropper i Irak

Invasjonen i Irak skjedde uten støtte fra FN. Den norske regjeringen har sendt tropper fra Telemarksbataljonen til Sør-Irak.

Den norske regjeringen evdet at de hadde et visst klarsignal fra FNs sikkerhetsråd til å gå inn og bistå okkupasjonsmaktene USA og Storbritannia med å få kontroll over Irak.

Både forsvarsminister Kristin Krohn Devold og Forsvarsstaben presenterer de norske militære som del av en "stabiliseringsstyrke" opprettet av FN. "Stabiliseringsstyrken" skal ifølge de offisielle norske uttalelsene være noe ganske annet enn okkupasjonsstyrkene som er i landet. For mange irakere er det logisk å oppfatte norske militære som en del av okkupasjons hæren.

Ansvar for stabilisering og gjenoppbygging av Irak må ivaretas av FN, som snarest må legge til rette for et sivilt demokratisk irakisk styre av landet. Vi krever at okkupasjonsstyrkene og norske militære umiddelbart trekkes ut av Irak.

Arbeidstakerorganisasjoner er viktige for å sikre medbestemmelse og en demokratisk utvikling. LO må delta i arbeidet med å bygge opp fagbevegelsen i et fritt Irak.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : **10 Diverse forslag**
Forslag nr : **11**
Fra : **LOs fylkeskonferanse i Oslo**

Israel

Israels statsterrorisme forsterker terror fra ekstremister. Konflikten er en regulær krig mellom en okkupant og et okkupert folk hvor den ene parten rår over en formidabel krigsmaskin. Israel har knust palestinsk infrastruktur, de har konsekvent bombet og ødelagt politistasjoner, sykehus og syketransport blir bombet. Kravet fra Israel om at de palestinske myndighetene skal stanse og få kontroll over desperate palestineres angrep mot Israel er umulig å gjennomføre på grunn av Israels konsekvente ødelegging av de palestinske myndigheter kontrollapparat.

Israel har også blankt avvist de arabiske statenes fredsforslag, de overser både gamle og nye FN-vedtak. Slik viser de at viljen til å oppnå fred ikke er tilstede fra israelske myndigheter. Arbeidet med fredsløsning må bygge på det faktum at det er Israel som okkuperer og at det palestinske folket er okkupert. En fredsløsning kan bare finnes ved at Israel trekker seg tilbake fra okkupert land og at palestinerne får opprette en egen suveren stat.

Norges bidrag må også bygge på de gjentatte FN-resolusjoner som fordømmer okkupasjon, de må kreve at Israel snarest trekker seg tilbake til grensene fra før 1967.

LOs medlemmer oppfordres til å boikotte israelske varer og tjenester.

Statsminister Ariel Sharon må stilles for et internasjonalt krigsforbrytertribunal.

LO må fortsette å utvikle de samarbeids- og solidaritetsforbindelsene med fagforeninger i PGFTU (Palestinian General Federation of Trade Unions).

- Stans krigen - Israel ut av okkupert land!
- Norge må støtte opprettelsen av et selvstendig Palestina nå!
- Norge må arbeide for en rettferdig fred.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 12
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Afghanistan

Regjeringen må umiddelbart hente hjem de militære mannskapene og utstyr fra den amerikanskledete militæraksjonen "Enduring Freedom" i Afghanistan.

- Folket i Afghanistan har lidd nok etter mer enn 20 års krig.
- Krig og bombing rammer ikke terrorismen, men gir heller økt grobunn for terrorisme.
- Bombing kan ikke skape en tryggere verden eller fremme en internasjonal rettsorden.
- Forsvarets oppgave skal ikke være å føre krig for stormaktsinteresser i fremmede land.
- Norsk krigsdeltakelse i Afghanistan gjør det lettere å sette norske styrker inn i krig mot andre land i tråd med USA og NATOs nye strategi.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 13
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Cuba

USAs økonomiske boikott av Cuba har nå vart i over 40 år. LO ser ingen grunn til at denne politikken som rammer vanlige folks daglige liv skal fortsette. LO vil fortsatt arbeide for at boikotten oppheves. LO vil fortsette samarbeidet med Cubas landsorganisasjon CTC og støtter opp om lokalt samarbeid mellom lokale LO-ledd og tilsvarende på Cuba, innenfor rammene av avtalen mellom LO og CTC.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 14
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Stopp GATS

I desember 1994 sluttet Norge seg til GATS (Generalavtale om handel med tjenester i verdens handelsorganisasjon WTO). GATS innebærer en vedvarende liberalisering av handelen med tjenester som for eksempel vannforsyning, renovasjon, elektrisitet, bibliotek, helse og utdanning.

Som et av svært få land har Norge forpliktet seg til gi utenlandske tjenestetilbydere adgang til å tilby utdanning, fra grunnskole til universitet, under den såkalte "Uruguay-runden" i 1995. LO mener at denne forpliktelsen må oppheves.

En regjering som åpner et tjenesteområde for internasjonal liberalisering, kan føle seg trygg på at en annen regjering ikke kan omgjøre vedtaket etter neste valg. Det sikrer den seg ved å legge inn tjenesteområdet som en bundet forpliktelse i GATS.

Dette vil i høyeste grad også påvirke kommunepolitikeres handlingsrom, som allerede i dag er sterkt begrenset. Norsk kommuner har ingen innflytelse på beslutningsprosessen i GATS, men omfattes av regelverket. Kommuner kan anklages for brudd på GATS men har ingen mulighet til å forsvare seg.

Renato Ruggiero, tidligere generaldirektør for WTO (Verdens handelsorganisasjon) sa følgende i en tale han holdt 2. juni 1998:

"GATS griper inn på områder som aldri før er oppfattet som handelspolitikk. Jeg vil tro at verken regjeringer eller næringsliv ennå har forstått den fulle rekkevidden av denne avtalen."

"The Battle of Seattle" og skrinleggingen av MAI (Multilateral investeringsavtale) viser at informasjon og folkelig motstand kan stanse noen av forsøkene på å legge vår verden ut på billigsalg. Representantene på Stortinget og kommunepolitikere må tvinges til å sette seg inn i hva GATS innebærer. Alternativet til privatisering og nyliberalisme er demokrati og politisk styring.

En annen verden er helt nødvendig og fullt mulig. Vår verden er ikke til salgs. Stopp GATS!

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 15
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Diskriminering av minoriteter

Det er et offentlig ansvar å sikre formell likestilling, det at alle har like rettigheter og er like for loven. I tillegg må myndighetene sikre reell likestilling ved aktivt å bidra til å fjerne barrierer for samfunnsdeltakelse og ved å skape gode forhold mellom minoriteter og den øvrige befolkningen. I dette arbeidet er det også nødvendig at organisasjoner, skolen og enkeltmennesker gjør en innsats.

Den norske innvandringsdebatten lider av manglende nyanser. Den preges ofte av enten idyllisering, ensidig svartmaling eller handlingslammelse. Det er ikke tvil om at etnisk diskriminering finner sted i dagens Norge. I følge Senter mot etnisk diskriminering viser det seg derimot at diskrimineringen er vanskelig å synliggjøre, konkretisere og ikke minst bevise.

Diskriminering i arbeidslivet er et vedvarende problem

Det forekommer uten tvil tilfeller av etnisk diskriminering i norsk arbeidsliv og mye kompetanse er ubrukt i befolkningen. Det er behov for målrettet og planmessig arbeid for å sikre alle like muligheter uavhengig av etnisk bakgrunn. Arbeids- og administrasjonsdepartementet har ansvar for statens ansettelsespolitikk.

LOs rolle

LO har satt i gang noen gode tiltak, men det er viktig at prinsippene vedtatt på ledelsesnivå også blir forankret nedover i tillitsvalgtapparatet. LO bør snarest mulig lage en handlingsplan for rekruttering av personer med minoritetsbakgrunn innenfor egen organisasjon. I mai 2001 vedtok LO kongressen en uttalelse hvor det ble foreslått nødvendige endringer i lovverket når det gjelder etnisk diskriminering. Gerd-Liv Valla sa følgende på kongressen: "LO skal jobbe for et inkluderende, mangfoldig og fargerikt arbeidsliv. Arbeidstakere fra andre land og verdensdeler skal være velkommen til Norge. De er velkommen i norsk fagbevegelse. Vi er for en rausere innvandringspolitikk."

LO ser også at på en del områder vil arbeidsinnvandring også være nødvendig. Men vi sier nei til ordninger der mennesker pumpes inn og ut av dette landet etter arbeidsgivernes skiftende behov og markedets kyniske lov. Det skal være menneskelige hensyn og ikke markedets krav som bestemmer vår politikk

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 16
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Bolivia

Bolivia har Sør-Amerikas nest største naturgassreserver, men er fortsatt det fattigste landet på kontinentet. 80 prosent av Bolivias mer enn åtte millioner innbyggere lever i fattigdom – uten vann, elektrisitet eller gass. Sterke fagforeninger har organisert demonstrasjoner for å ta tilbake kontrollen over naturressursene fra de store internasjonale selskaper.

I en folkeavstemning i 2004 stemte flertallet for å styrke det statlige oljeselskapet YPF som ble sterkt nedbemannet av den forrige regjeringen og øke selskapets rolle i foredling og videreutvikling av gassen. Folkeflertallet godkjente også at regjeringen skulle få eksportere gass, under forutsetning av at det nasjonale behovet for gass er dekket først.

Gasspolitikken er fortsatt åpen fordi folket stemte over vage forslag. Kravet om å nasjonalisere gassressursene ble ikke nevnt med et ord. Derfor boikottet flere av de store fagforeningene avstemningen og ba folk gjøre det samme. De største fagforeningene vil fortsette å kjempe for at den fattige majoriteten skal få mer glede av landets naturressurser. Fagforeningenes pressmidler er streik, blokader, politisk press og demonstrasjoner i byene.

- LO støtter bolivianske fagforeningers kamp for å få kontroll over landets naturressurser.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 17
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Energi og miljø

Fornybare energikilder

Energiforbruket må legges om til fornybare energikilder som bioenergi og vindkraft. Det skal være mulig å skaffe til veie energi tilsvarende 30 prosent av dagens produksjon, bare ved hjelp av nye fornybare kilder og energiøkonomisering. Utvikling av ny miljøteknologi vil

skape arbeidsplasser og eksportinntekter. Når internasjonale klimaavtaler blir mer forpliktende enn det de er i dag, vil etterspørselen etter fornybare energikilder, renseanlegg og miljøteknologi øke.

Petroleum og fisk

I regjeringens politiske plattform, Sem erklæringen, fremgår det at regjeringen vil foreta en utredning av konsekvenser av helårlig petroleumsaktivitet i de nordlige havområder fra Lofoten og nordover.

Der sameksistens mellom fiskerinæringen og petroleumsnæringen ikke er mulig, må det opprettes petroleumsfrie fiskerisoner. Prøveboring utenfor Lofoten, som er en yngleplass for torsken, må totalt avvises på grunn av de rike fiskeressursene i området. Eventuell petroleumsaktivitet i Barentshavet må utsettes til det foreligger en totalvurdering av hva petroleumsaktivitet kan ha å si for miljøet i dette sårbare området. Oljeutslipp i de nordlige havområder kan få enorme konsekvenser for turistnæringen og hele fiskerinæringen.

LO må styrke sin miljøpolitikk og legge mer vekt på alternativ energi

LOs energipolitikk har vært for ensidig fokusert på fossil kraft. Det må legges større vekt på alternative energikilder som bioenergi, brenselceller, vind- og bølgekraft. En satsning på disse energikildene vil gi en mer fremtidsrettet næringsutvikling og flere arbeidsplasser enn fortsatt ensidig satsning på fossile energikilder. For eksempel viser tall fra Sverige at bioenergi kan skape ca. 30 ganger flere varige arbeidsplasser per produsert TWh enn gasskraft.

Det er viktig å ta Kyotoprotokollen om å redusere klimagassutslippene på alvor. Norge har ratifisert avtalen og dermed forpliktet seg til å redusere de nasjonale utslippene i 2008-2012 til 1 % over nivået i 1990. De offisielle prognosene viser en vekst for perioden 1990-2012 på ca. 17 % dersom det ikke bygges gasskraftverk. Legger man til utslipp fra de planlagte gasskraftverkene på Kårstø, Kollsnes og Skogn gir prognosen en vekst i utslippene på ca. 25 %. Dersom Norge skal oppfylle avtalen betyr det at det må iverksettes betydelige tiltak nasjonalt for å få til de nødvendige reduksjoner i klimagassutslippene, i tillegg til eventuell bruk av avtalens fleksible mekanismer (kvotehandling, felles gjennomføring, den grønne utviklingsmekanismen). LO bør ha et syn på hvilke konkrete tiltak som skal gjennomføres for å reduseres utslippene.

Mange viktige næringer i Norge vil merke konsekvensene av klimaendringer. Turisme, fiskerinæringen, landbruk, skogbruk og reindrift er av de næringene som vil måtte bære økonomiske tap av den forventede temperaturstigningen, økning i nedbør og i ekstremvær.

Vi ønsker et LO som er bevisst det mangfoldet av medlemmer som finnes i fagforbundene og som dekker de fleste sektorer og næringer. Vi oppfordrer LO til å styrke sin miljøpolitikk generelt, og til å fokusere mer på arbeidsplasser innenfor alternativ, fornybar energi

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 18
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Energipolitikk

LO i Oslo vil med dette gi uttrykk for at Norge må utnytte de naturgitte ressursene i landet for øking av kraftproduksjon til bruk i næringsliv, kommunikasjoner og boliger. Dette må ikke nødvendigvis behøve å stå i motsetning til en miljø- og ressursvennlig politikk. Samtidig er det viktig å sikre nasjonalt eierskap og kontroll over disse resursene for å bevare dem for framtida, sikre at samfunnet har nok energi og sikre rimelige priser både til privat bruk, næringsliv og kommunikasjoner.

Gjennom politiske vedtak på 90-tallet ble energiloven endret slik at kraftverkene og forsyningsnettene kom i hendene på markedskreftene. Dette resulterte igjen i at det ikke lenger var et overordnet mål for eierne å sikre stabil og rimelig strømforsyning til bedrifter og husholdning, men heller sørge for størst mulig fortjeneste.

Profitten til eierne av strømforsyningen settes foran interessene til landets befolkning. Politikerne som i sin tid gikk i spissen for en deregulering av energimarkedet har løp fra sitt ansvar.

I stedet for å endre energilovgivningen slik at den tjener landets innbyggere ved å sørge for sikker, forutsigbar og rimelig strømforsyning, går Regjeringen ufortrødent videre for å ivareta eiernes og spekulantenes interesser ved å endre industrikonsesjonsloven for å tvinge kommuner som fortsatt er eiere av kraftselskaper til å selge til private, fortrinnsvis utenlandske eiere.

Den offentlig eide vannkraften representerer en realkapital på opp mot 1000 milliarder kroner, altså en størrelse på vel så mye som oljefondet. Dette gir store avkastninger til eierskapet som i dag er altoverveiende offentlig og dermed folkets. Med utenlandske eiere vil størstedelen av dette forsvinne ut av landet.

Det er imidlertid et faktum at selv om vannkraften er, og fortsatt i uoverskuelig framtid, vil være bærebjelken i landets kraftforsyning, er mulighetene for videre utbygging begrenset. Derimot vil det ligge store gevinster og øket energiproduksjon knyttet til en modernisering av eksisterende vannkraftverk og linjenett.

- LO krever opprettholdelse av hjemfallsretten og energilovgivningen må endres slik at det igjen blir lønnsomt å investere i effektivisering av både kraftverkene og linjenettet. Det må settes grenser for nedtapping av bassengene, og børsen må ikke bestemme strømprisen. Det er imidlertid avgjørende at det er full offentlig kontroll og eierskap av produksjon, energiforsyning og planlegging av både effektivisering av eksisterende vannkraftforsyning, og forskning og utvikling av alternative energikilder.

- LO krever at Statkraft må omgjøres til et statlig eid forvaltningsselskap. Produksjon, omsetning og levering av strøm må foregå i statlig og kommunalt eie.
- LO krever at de politiske myndigheter - Storting og Regjering, må gå vekk fra dagens markedsstyring av energipolitikken.

Markedet tar ikke sosiale hensyn. Derfor må det sies nei til et privatisert og markedsstyrt energisystem.

Meningsmåling viser at 87 % av befolkningen mener at det offentlige bør eie, og med dette sikre at samfunnet har nok energi.

Vannkraften er en evigvarende forurensningsfri og fornybar ressurs som må betraktes som folkets felles eiendom.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 19
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Folketrygden og pensjonsspørsmålet

LOs Fylkeskonferanse for Oslo vil foreslå at LO-kongressen går inn for å avvise Pensjonskommisjonens innstilling og istedet bevare Folketrygden i hovedsak slik den er. Vi vil fremme følgende hovedprinsipper for det norske pensjonssystemet:

Politisk grunnsyn

Et felles pensjonssystem må være offentlig og gi alle rett til en levestandard på høyde med det som er vanlig i samfunnet. Å gjøre pensjoner avhengig av avkastning på kapital og å laste risiko over på det enkelte individ er å fraskrive seg ansvar. Et samfunns kvalitet kan måles på hvordan det tar hånd om barn, gamle og syke. Den yrkesaktive generasjonen må ta ansvar for eldre så vel som barn, liksom de selv en gang ble forsørget som barn og bør kunne regne med hjelp når de blir gamle.

Pensjonsordningen må sikre en anstendig levestandard og bidra til omfordeling fra de med høyest inntekt til de med liten eller ingen inntekt. Pensjonen må ikke sementere den økonomiske ulikheten mellom kvinner og menn, men være med på å utjevne økonomiske forskjeller mellom kjønnene og hindre at disse forskjellene forsterkes i den siste livsfasen.

På denne bakgrunn vil LO forsvare Folketrygden som er en av bærebjelkene i den norske velferdsstaten. Pensjonssystemet må fortsatt bygge på universelle rettigheter og målsettingen må være at det ikke skal være behov for supplerende private pensjonsordninger. LO avviser enhver form for privatisering av Folketrygden.

Nei til senking av Folketrygdens ytelser

Pensjonskommissjonens innstilling vil i virkeligheten senke nivået på den offentlige alderstrygden. LO vil i stedet opprettholde dagens nivå med beregning av pensjonspoeng på inntekter opp til 12 G. Den langsiktige målsettingen må fortsatt være en offentlig pensjon på 2/3 av lønnsnivået. I stedet for en alleårsregel vil vi beholde dagens ordning med et grunnbeløp og en inntektsvariabel tilleggspensjon.

En alleårsregel omfordeler til fordel for de som unngår arbeidsløshet, sykdom, belastningsskader eller funksjonshemming gjennom yrkeslivet. Med en alleårsregel må ett år med tap av arbeidsinntekt kompenseres med et seinere år med tilsvarende høyere inntekt. LO vil derfor fortsatt beholde besteårsregelen. En stor andel av yrkesaktive kvinner opplever at de ikke kan få noe annet enn deltidsstillinger. Sammen med den økte tendensen til at kvinnene frivillig reduserer sin arbeidstid, f.eks. til 80 % stilling («privatisert 6-timersdag»), understreker dette betydningen av besteårsregelen som likestillingspolitisk virkemiddel.

En alleårsregel lar seg heller ikke forene med AFP-ordningen der en ikke taper noe pensjon på å gå av "før tiden". Når alle arbeidsår skal telle likt må tidligpensjon nødvendigvis bety lavere pensjon. AFP-ordningen lar seg derimot enkelt forene med en besteårsregel.

Vi krever videre at G'en må følge reallønnsutviklingen og avviser forslaget om innføring av delingstall.

Minstepensjonen

LO støtter intensjonen om at det skal være mulig å leve av minstepensjonen. Samtidig er det viktig at flest mulig får noe igjen for faktisk arbeidsinnsats og innbetalt pensjonspremie.

Mange deltidsarbeidende kvinner og alle kvinner som store deler av livet jobber i lavtlønnsyrker opplever at de havner i den såkalte «minstepensjonsfella». Først ved en årsinntekt over 163.000 kr. får en mer igjen enn minstepensjon. Dette problemet kan for eksempel løses ved å innføre en høyere pensjonsprosent på lavere inntektsnivåer, noe som også vil styrke fordelingsprofilen i dagens folketrygd.

Botidskravet

LO går inn for en oppmykning av botidskravet for innvandrere. Kravet om 40 års botid i Norge mellom 16 og 67 år for opptjening av et fullt grunnbeløp gjelder i praksis for arbeidsinnvandring fra den 3. verden og opphold på humanitært grunnlag. Regelen gjelder ikke for de med flyktningsstatus eller innvandrere fra EØS-området. Det kan hevdes at regelen i praksis fungerer rasistisk.

Pensjonsalder

LO vil senke den allmenne pensjonsalder til 65 år, og tilsvarende AFP til 60 år. Grunnen til dette er at flertallet av de yrkesaktive fortsatt ikke greier å stå i arbeid helt fram til pensjonsalder. Samtidig går vi inn for at det skal være mulig å opptjene pensjonspoeng fram til fylte 70 år. LO vil ha en generell fleksibel pensjonsalder mellom 60 og 65 (70), mens AFP-ordningen (ikke tap av pensjon for tidlig avgang før 65 år) fortsatt bare skal gjelde for bedrifter og virksomheter med tariffavtale.

Mens Pensjonskommissjonen mener at alle skal jobbe så lenge de har helse til det, er det LOs oppfatning at arbeidstakerne skal ha rett til å gå av med pensjon mens helsa fortsatt er i behold! Alle skal ha rett til å trekke seg tilbake fra yrkeslivet og ha glede av pensjonisttilværelsen. Kommisjonens forslag om avkortning for de som tar ut tidligpensjon og krav om et gjennomsnittsnivå på 280.000 for å kunne gå av ved fylte 62 år er en hån mot sliterne i dette landet!

En generell pensjonsalder på 65 år er mer i tråd med det europeiske arbeidsmarkedet generelt, og mer oppnåelig for folk flest. Hvis en samtidig øker poengårøpptjeningen i folketrygden fra 40 til 45 år, vil den som jobber lengre enn til 65 kunne øke opptjeningen med 5/40. Da straffer vi ingen som av forskjellige grunner vil eller må slutte ved 65 år, men premierer de som har mulighet til å jobbe lengre.

LO går videre inn for å vurdere flere særaldersgrenser i stedet for å fjerne de som er.

Tjenstepensjoner

Prinsipielt er det statens ansvar å sikre alle pensjonister en anstendig levestandard. LO vil forsvare tjenstepensjonsordningene i offentlig sektor. Dette er tariffestede og delvis lovhjemlede rettigheter som også fungerer som forsvarsskanse for målsettingen om at alle skal få 2/3 av lønnsnivået som pensjon.

For privat sektor vil LO opprettholde tidligere ytelsesbaserte ordninger og målsettingen om 60-70 % dekningsgrad. For å oppnå tilsvarende må innskuddspensjonene være på minst 6 - 7 % årlig avsetning etter Lov om innskuddspensjon. En del av dette kan evt. sikres ved at arbeidstakeren selv betaler en del av innskuddspremien ved trekk i lønn.

Fondering?

Folketrygden bør prinsipielt finansieres over skatteseddelen. Vi avviser høyresidas nedbygging av velferdsstaten. Ved en eventuell fondering av Folketrygden gjennom omdanning av statens Petroleumsfond og Folketrygdfondet vil LO at dette skjer gjennom offentlige ordninger. Vi går mot enhver form for privatisering av Oljefondet. Sikringen av arbeidstakernes pensjoner skal fortsatt være i offentlig regi. Privatisering av pensjoner medfører en samfunnsmessig sløsing i form av høye administrasjonskostnader og fortjenestemarginer for forsikringsselskapene.

Oljefondets pengeplasseringer må skje etter etiske retningslinjer. LO mener at Oljefondet først og fremst bør brukes til utbedring og oppgradering av eksisterende og utvikling av ny infrastruktur i Norge. Dette vil føre til et løft i innenlandsk verdiskaping og bli et viktig bidrag til å dekke statens framtidige utgifter til en aldrende befolkning.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 20
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Elevvurdering

Både i ungdomsskolen, den videregående skolen og på voksenopplæringssettene vurderes elevene i dag med karakterer der 6 er den beste og hhv. 1 og 0 den svakeste karakteren. Et slikt karaktersystem er svært vanskelig å bringe i overensstemmelse med vedtatte målformuleringer om bla. tilpasset opplæring. Skolen skal ta hensyn til elevenes varierende forutsetninger for læring, og en konsekvens bør være at skolen også må ta hensyn til disse variasjonene ved vurdering.

I mange tiår har det ikke vært behov for karakterskalaer på barnetrinnet, og nå som all ungdom har en lovfestet rett til videregående opplæring, er et slikt behov heller ikke til stede lenger på ungdomstrinnet.

Når det gjelder den videregående skolen og voksenopplæringen på videregående nivå, vil vi vise til de gode erfaringene man har fra fagopplæringen. Der blir lærlingene vurdert med enten "ikke bestått", "bestått" eller "meget godt bestått". En slik vurderingsform vil med stor fordel kunne tas i bruk på de videregående skolene og ved voksenopplæringssettene.

LO vil:

- erstatte karakterskalaen på ungdomsskolen med alternative vurderingsformer
- erstatte karakterskalaen på de videregående skolene og ved voksenopplæringssettene med en treleddet vurderingsform: ikke bestått, bestått og meget godt bestått.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 21
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Internasjonalisering av kapitalen (globalisering) har gitt "fri-flyt-politikere" og arbeidsgivere økt makt, på bekostning av demokratiet. Angrepene på fagbevegelsen øker. Det er nødvendig at fagbevegelsen skjerper kampen på tvers av landegrensene.

LO må sammen med europeiske og internasjonal fagbevegelse kreve at eventuelle europeiske tariffavtaler ikke kan inngås uten forhandlings- og streikerett.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 22
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Internasjonalisering av kapitalen (globalisering) har gitt "fri-flyt-politikere" og arbeidsgivere økt makt, på bekostning av demokratiet. Angrepene på fagbevegelsen øker. Det er nødvendig å finne flere samarbeidspartnere for å stå imot nyliberalisme samt å finne et offensivt motsvar.

LO må gjennomføre en konferanse der de såkalte alternative bevegelsene inviteres for å diskutere en felles plattform for at "en annen verden er mulig."

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 23
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

EØS og EU- utvidelsen gir økt arbeidskraftinnvandring.

LO må opprette informasjonskontor i utvalgte byer som kan informere innvandrere på deres eget språk om rettigheter i arbeidslivet og nødvendigheten av organisering.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 24
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Dersom Regjeringen legger fram en stortingsmelding basert på arbeidslivslovutvalgets flertallsinnstilling må *LO forberede og gjennomføre en generalstreik.*

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 25
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Dagens instruks for Norges Bank har allerede gitt tap av tusenvis av industriarbeidsplasser.

LO må kreve at det ”operative målet” for Norges Bank skal være full sysselsetting.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 26
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Norge har et par fortrinn som ingen andre land har: tilgang på naturressurser og ledig kapital som kan investeres.

LO må gå inn for at statlig kapital, privat kapital, forskning og utvikling utnyttes til å skape nye industriarbeidsplasser. Langsiktig statlig eierskap må inngå som en viktig del av denne satsingen. Norge har et par fortrinn som ingen andre land har: tilgang på naturressurser og ledig kapital som kan investeres.

LO må gå inn for at statlig kapital, privat kapital, forskning og utvikling utnyttes til å skape nye industriarbeidsplasser. Langsiktig statlig eierskap må inngå som en viktig del av denne satsingen.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 27
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Venezuela

For første gang i sin moderne historie er det satt i gang en prosess i Venezuela som tar utgangspunkt i situasjonen til de som ikke er de mest velstående. Denne prosessen er ledet av den folkevalgte presidenten Hugo Chavez Frias som fikk nærmere 60% av stemmene ved siste ordinære valg og ved folkeavstemningen om tilbakekalling av presidenten i august 2004.

Proessen har hittil betydd:

- I juli 2004 ble analfabetismen utryddet etter at over 1million personer lærte å lese og skrive i løpet av under ett år.
- Helsekampanjen Barrio Adentro med leger som går inn i de fattige områdene i landet for å gi det grunnlovfestede helsetilbudet, betyr mye for de fattigste.

- Arbeidsministeriet har startet en plan, Vuelvan Caras, for å skape 1,3 millioner arbeidsplasser.
- En tar sikte på å få på plass en boliglov for å få opp sosial boligbygging i stor skala med statlige lånemuligheter.
- Kollektivtransport, jernbane og T-banesystemet er prioritert, og det bygges og planlegges.
- Utvikling av samarbeidet mellom latinamerikanske land for å svekke innblanding fra andre stormakter i området.

Den økonomiske makteliten i Venezuela går sterkt mot denne utviklingen fordi det blant annet innebærer at de nå må betale direkte progressiv skatt. Makteliten har også støtte fra USA imperialismen og en del EU land, blant annet fordi Venezuela fører en sjølstendig utenrikspolitikk. USA og Spania ga støtte til kuppforsøket i april 2003 og til opposisjonen i forbindelse med folkeavstemningen om tilbakekalling av presidenten i 2004. Venezuelas Bolivarianske revolusjon blir følgelig angrepet både fra den økonomiske makteliten som eier de fleste media i landet, aviser, TV og radio. Disse påstår at det er et diktatur i Venezuela. Virkeligheten er at den venezuelanske grunnloven, godkjent i folkeavstemning, er et av verdens mest demokratiske og gir folket mulighet til å tilbakekalle alle valgte politikere etter visse regler.

- LO støtter den venezuelanske prosessen og vil bidra til å støtte den. LO mener at USA og andre land ikke må blande seg inn i Venezuelas indre forhold.
- LO støtter opp om det økonomiske og politiske samarbeidet mellom amerikanske land som svekker det ALCA prosjektet som USA leder.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 28
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Forsvar sykelønnsordninga

LO krever:

- at sykelønnsordningen føres tilbake for alle grupper slik den var da intensjonsavtalen om et inkluderende arbeidsliv ble inngått
- at arbeidstakere på delvis eller aktiv sykemelding som ikke er friske nok til å utføre egen jobb må få annet tilpasset arbeid etter attestasjon fra behandlende lege.
- at det ikke skal være informasjonsplikt til arbeidsgiver fra pasient/arbeidstaker/lege eller helsepersonell

- at § 8-8 i Folketrygdloven endres der det heter at pasienten som nekter å samarbeide “uten rimelig grunn” kan miste retten til sykepenger
- at aktiv sykemelding må være frivillig
- at § 8-7 i Folketrygdloven endres der det heter at legene må dokumentere “at medisinske grunner er til hinder” (for arbeid) når pasienten skal sykemeldes lenger enn 8 uker uten å prøve “arbeidsrelaterte aktiviteter”
- at rettighetene ved rehabilitering, attføring og uførhet styrkes og ikke svekkes
- at systemet med tillit og ikke tvang gjeninnføres i sykefraværarbeidet
- at sykdom og ansvar for sykefraværarbeidet ikke skal være et individuelt ansvar

Motivasjon:

Da intensjonsavtalen om et inkluderende arbeidsliv ble inngått mellom LO og NHO før forrige stortingsvalg var forutsetningen at dagens sykelønnsordning skulle fredes fram til 2005. Det var også en forutsetning at alle parter, arbeidstakernes og arbeidsgivernes organisasjoner og regjeringen, skulle samarbeide og bidra slik at alle de tre målsetningene i avtalen kunne nås. Målsetningen om 20% redusert sykefravær var i utgangspunktet et veldig ambisiøst mål og det vil kreve omfattende og seriøs innsats fra alle parter for å nå dette. Det har kommet signaler som tyder på at ikke alle arbeidsgivere er like opptatt av å oppmuntre til tiltak for å nå hverken målsetningene om reduisering av antallet sykemeldte, inkludering av arbeidstakere med redusert arbeidsevne eller å beholde eldre arbeidstakere lenger i arbeidslivet.

Nå har i tillegg Stortinget på initiativ fra Regjeringen Bondevik i løpet av 2003 og 2004 vedtatt endringer som uthuler sykelønnsordninga.

Det virker som om det bare er arbeidstakernes organisasjoner som tar avtalen alvorlig.

Uthuling og svekkelse i sykelønnsordningen og ordninger for å få arbeidstakere tilbake eller i arbeid.

Tiden man må være i arbeid for å få rett til sykepenger er utvidet fra 2 til 4 uker og retten til sykepenger begrenses hvis en har vært ute av arbeidslivet mer enn en mnd., mot tidligere tre mnd. Dette rammer særlig de som ikke har fast tilknytning til arbeidslivet. De samme Regjeringen sier den vil hjelpe inn i arbeidslivet ved å åpne for flere midlertidig ansettelser! Den sykemeldte kan også miste sykepengene hvis han eller hun ikke samarbeider i tilstrekkelig grad for å komme tilbake til arbeid. Hva ”å ikke samarbeide i tilstrekkelig grad” betyr er uklart. Egenandelene er økt på flere tjenester og regjeringen har også foreslått at flere uføre skulle betale egenandeler på flere medisiner på blå resept, men fikk ikke gjennomslag for dette i Stortinget.

I denne sammenhengen er det også viktig å nevne at reglene for attføring og rehabilitering er strammet inn. Rehabilitering gis nå bare i et år med unntak av alvorlig sykdom og skade. Utdanning støttes nå bare med maks 50.000 kroner pr. år og maks 100.000 for hele utdanningen. Perioden man har rett til attføring mens man venter på arbeid er halvert. Aldersgrensen for skolegang som attføringstiltak er hevet fra 22 til 26 år. Dvs. at ved attføring etter sykdom er det vanskeligere både praktisk og økonomisk for den enkelte å komme tilbake i arbeid.

1. juli 2004 ble det innført nye regler ved sykemelding som bla går ut på at det stilles krav om at arbeidsgiver skal utarbeide en oppfølgingsplan for den sykemeldte. Dette vil kunne åpne for press mot arbeidstakeren for å informere om mer i forhold til sin sykdom enn det vedkommende selv ønsker. Kravet om ”utvidet legeerklæring” kan også åpne for en ureglementert informasjonspraksis. Legen skal i tillegg vurdere om det er tungtveiende medisinske grunner til sykefraværet. Det presiseres at inaktivitet utover åtte uker skal være medisinsk begrunnet. Dette er en mistenkeliggjøring av syke arbeidstakere og det gis et inntrykk av at folk hittil har vært syke uten at det har vært medisinsk begrunnet. Det sk. aktivitetskravet for å få rett til sykepenger peker i samme retning. Ordningen med delvis sykemelding skaper problemer når syke arbeidstakere blir sendt på (sjaue) jobben sin med 20-40% friskmelding, dvs. 80 - 60% sykemelding, i stedet for å tilbys aktiv sykemelding.

Den tidsbegrensede uføretrygden som Regjeringen Bondevik innførte fra 1.1.04 og som beregnes på samme måte som rehabiliteringspenger og ytes med 66% av grunnlaget for stønaden, har fått så uheldige konsekvenser at det sannsynligvis blir omkamp på Stortinget om ordningen.

Regjeringen ønsker å uthule velferdsordningene og spare penger og foreslår systematisk tiltak som gjør at de som har minst taper hele veien, uten å utrede konsekvensene. Der er de som har minst som betaler regjeringens skattelettelser. I tillegg til innstramming i sykelønnsordningen er bla. taket for egenandeler på helsetjenester økt systematisk og den reduserte innsatsen innen attføring og rehabilitering sparer regjeringen for over en milliard kroner i året.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : **10 Diverse forslag**
Forslag nr : **29**
Fra : **LOs fylkeskonferanse i Oslo**

1. Spesialisthelsetjenesten skal tilhøre den offentlige forvaltningen.
2. Sykehusene / spesialisthelsetjenesten styres etter en helhetlig nasjonal helseplan vedtatt av Stortinget, som bl.a. inneholder bestemmelser om organisering og styring.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 30
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Velferdsstaten og kollektive løsninger

Økende markedsstyring som følge av privatisering og utsetting av viktige samfunnsoppgaver på anbud, fører til svekkelse av den demokratiske styringen, de demokratiske rettighetene og undergraver velferdsstaten. Viktige samfunnsmessige og fordelingspolitiske oppgaver overføres fra det offentlige til det private, slik at utviklingen styres ut fra profittthensyn fremfor samfunnets behov. Denne utviklingen er i strid med fagbevegelsens idealer. Fagbevegelsen må føre en felles kamp for fordeling av arbeid, fritid, økonomiske og sosiale goder og rettigheter, basert på forståelse, respekt og likeverd.

Viktige prinsipper i den norske velferdsstaten er at velferdstjenestene er et offentlig ansvar, at de er skattefinansiert, at de er basert på universelle ordninger og har stor grad av omfordeling. Flere av disse prinsippene blir nå utfordret. LO vil bevare og forbedre vår rettighetsbaserte velferdsstat.

Det skjer en internasjonalisering av politikken og økonomien hvor rammene i større og større grad fastsettes på overnasjonalt nivå. Norge er gjennom sitt medlemskap i WTO forpliktet til å følge opp GATS-avtalen. Denne avtalen innebærer at Norge har forpliktet seg til å sette ut drift av offentlige tjenester på anbud i det globale markedet. LO mener dette er en av de største truslene mot velferdsstaten i dag. En samlet fagbevegelse må utfordre de politiske styresmaktene i forhold til konsekvensene av GATS-avtalen for velferdsstaten. Som et av få land har Norge forpliktet seg til å gi utenlandske tjenestetilbydere adgang til å tilby utdanning allerede i 1995. LO mener at denne forpliktelsen må oppheves.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 31
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Fattigdomsutvikling og økte forskjeller

Forskjellene i befolkningens levekår øker, og det foregår en feminisering og etnifisering av fattigdommen. Barn må sikres oppvekstvilkår som hindrer marginalisering og utstøting.

Deltakelse på arbeidsmarkedet er grunnleggende når det gjelder levekår, og arbeid er en sentral faktor når det gjelder fattigdomsbekjempelse og hjelp til selvhjelp. Arbeidsmarkedet må åpnes for grupper som i dag er stengt ute. LO vil delta i kampen for et inkluderende arbeidsliv.

Sosial utjamning og rettferdig fordeling

LO mener at en helse- og sosialpolitikk basert på universelle ordninger med full offentlig finansiering er det beste virkemiddelet for å sikre sosial utjamning og rettferdig fordeling. Tjenestene må være på et nivå som sikrer den enkelte en anstendig levestandard og utviklingsmuligheter.

LO vil bekjempe fattigdommen. Økende forskjeller må motarbeides. LO vil ha sterkere rettighetsfesting av økonomisk sosialhjelp.

Barn må sikres oppvekstvilkår som hindrer marginalisering og utstøting. Standardiserte offentlige ytelser på et for lavt nivå kan føre til at vi får en ny underklasse. Gratis barnehage og skolefritidsordning er virkemidler for sosial inkludering og utjamning.

LO vil gjenreise den sosiale boligpolitikken. Offentlige myndigheter må styre boligmarkedet ved å ta politisk kontroll over prisutviklingen.

LO vil arbeide for at flyktninger og innvandrere sikres bosetting og integrering for å motvirke uverdige livsvilkår og sosial utstøting for denne gruppen.

Gode og tilgjengelige offentlige tjenester

Det skal være et offentlig ansvar å sørge for velferdstjenester av høy kvalitet. Dette må innebære etablering standarder på lovpålagte tjenester.

Private, ideelle organisasjoner og interessegrupper som driver tjenester innenfor sosial- og helsesektoren er et supplement til det offentlige tilbudet. Driftsoverskudd må benyttes for å videreutvikle tjenestetilbudet. For samtlige tjenester må det offentlige ha ansvar for tildeling, kvalitetssikring og kontroll.

LO er mot rene kommersielle aktører.

Tjenestene skal være lett tilgjengelige for brukeren. De må være differensierte og basert på

individuelle behov og forvaltes på lavest mulig nivå. Tjenestene må ha rammer som sikrer brukermedvirkning og som sørger for at den enkeltes rettssikkerhet ivaretas. Alle må ha reelle muligheter til valg. Tilstrekkelig kompetanse og økonomiske ressurser er grunnleggende forutsetninger for gode offentlige tjenester.

Pålagte kommunale oppgaver må fullfinansieres.

Helhetlige sosial- og helsetjenester

Sammensatte problemer krever differensierte løsninger og flerfaglige tilnærminger. LO vil jobbe for en styrking av helhetlige helse- og sosialfaglige perspektiver og mot profesjonsmonopolisering. Både tverrfaglige og flerfaglige tjenester må styrkes.

Forebyggende og helsefremmende arbeid

Forebyggende og helsefremmende må tilføres betydelige ressurser, slik at det blir nasjonalt satsingsområde. Planlegging av forebyggende tiltak skal innebære økonomiske tilskudd som sikrer kommunen muligheter til å gjennomføre planene. Det forebyggende arbeidet må foregå på individ-, system- og samfunnsnivå.

Utvikling og forbedring av offentlig sektor

Alle endringer i tjenestetilbudet skal skje med basis i brukernes interesser og i samarbeid med arbeidstakerne. Derfor må både brukernes og ansattes organisasjoner delta i arbeidet med forbedring av tjenestene.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 32
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Lønnsnivå, likelønn og uttelling for kompetanse

Solidarisk lønnspolitikk ligger til grunn for LOs tariffpolitiske arbeid. Dette er en politikk som skal ivareta både lavtlønns- og likelønnspolitikken.

Det lønsmessige gapet mellom kvinnerike lavtlønnsgrupper innenfor helse- og sosialsektoren og høyt lønnsgruppene blir stadig større. Også innenfor sammenlignbare yrker ser vi markante lønnsforskjeller. Kvinnerike yrkesgrupper ligger fremdeles langt etter lønnsnivået for mannsrike yrkesgrupper.

LO vil bekjempe bonussystemer og lignende, da dette på sikt vil undergrave fagbevegelsen mulighet til innflytelse og medvirkning. Det kreves særskilte lønnspolitiske tiltak for lavtlønnede.

LO har en særskilt utfordring i å utvikle tariffpolitiske strategier som gir reell uttelling for den kompetansen som kreves for arbeid med de mest utsatte gruppene i samfunnet og for ansvaret det innebærer å lede dette arbeidet.

Rettferdig avlønning av høy kompetanse!

Fordi arbeidet som gjøres i de offentlige velferdstjenestene er komplisert og krevende, tar svært mange ulike typer videre- eller spesialutdanning. Bare i svært liten grad gir slik økt utdanning høyere lønn. Arbeidsgiverne vet å benytte seg av høyt kompetente ansatte – som er svært etterspurt. Nå er det også tide å få på plass et lønssystem som også anerkjenner kompetansen. Lønnskompensasjon for videreutdanning, kliniske utdanninger, spesialutdanninger og mastergrad må på plass, og stillingsstrukturen i offentlig sektor må tydeliggjøre den faglige kompetansen velferdsstaten er avhengig av.

En god velferdsstat trenger kompetanse!

Dersom vi skal forsvare velferdsstaten og sørge for at de offentlige velferdstjeneste fortsatt er gode, må vi ha lønsvilkår som sørger for at folk velger disse yrkene. Da kan vi ikke ha en offentlig sektor hvor lønnsnivået henger etter privat sektor. LO har de siste oppgjørene klart uttalt at de ønsker at urettmessige forskjeller utjevnes. Dette arbeidet må videreføres, og offentlig sektor må sikres tilstrekkelig rammer til at denne prosessen kan skyte fart.

For å ivareta kravet om høy kvalitet og kompetanse må det også legges til rette for at de ansatte opprettholder sitt faglige nivå og samtidig har mulighet til å videreutvikle kvalitet og kompetanse i tjenestene. Det må derfor tilrettelegges i den enkelte virksomhet mulighet for veiledning, refleksjon over egen yrkesutøvelse og fagutvikling. I tillegg bør også virksomhetene være med å bidra til forskning og videreutvikling av tjenestetilbudet.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 33
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Avskaff fattigdommen

LO-kongressen i 2001 vedtok i sitt Velferdspolitiske Manifest blant annet følgende punkt: ”arbeid for å bekjempe fattigdomsutviklingen i samfunnet, med særlige tiltak for å bedre levekårene til fattige barnefamilier”. I tiden etter har fattigdommen vokst i Norge, men de fattige har sett lite til bekjempelsen. Bondevik-regjeringen har lagt fram utjamningsmelding og fattigdomsplan, men beskyldes for veldedighet, for å lappe på oppståtte problemer istedenfor å forebygge og for å ta fra de nest fattigste for å gi til de fattigste. De som i dag ligger under fattigdomsgrensa kan kjøpes ut for et par milliarder som er en brøkdel av det regjeringen gir i skattelette, men for å løse fattigdomsproblemet må vi endre vår rettighetstenkning og gjennomføre systemendringer. Vi må skape et samfunn som er sterkt nok til å forebygge at fattigdom oppstår. Det nytter ikke å stadig reparere dem som går i fattigdomsfella, vi må fjerne fella.

”For Velferdsstaten” tok i bruk parolen ”Avskaff Fattigdommen” og den har vært blant hovedparolene i Oslo de to siste årene på 1. mai. Velferdsalliansen mener at prislappen for å avskaffe dagens akutte fattigdom er på 3 – 4 milliarder kroner pr år. Andre grupper samler inn penger til de fattige for å gi dem boller og brus. Alle vil være i mot fattigdom, men har vi felles forståelse av hva fattigdom er og hva som skal til for å avskaffe den i Norge? I dag virker det som om en famler i blinde og denne uttalelsen er et bidrag til avklaring av begreper, virkemidler og politikk.

Tidligere følte arbeidere på store arbeidsplasser og i staten og kommunene seg relativt trygge på å beholde jobben til pensjonsalderen, men i dag er det nesten ingen som kan føle seg trygge. De fleste LO-organiserte kan plutselig befinne seg på den sosiale skyggesiden, enten fordi arbeidsplassen ikke lenger eksisterer eller fordi brutaliseringen i arbeidslivet fører til sykdom, redusert arbeidsevne og utstøting.

Hvor mange fattige er det i Norge?

Å være fattig i Norge i dag oppleves som en serie av nederlag og utestengelser. Alle midler går til nødvendig livsopphold, alt annet forfaller ustanselig. Det er grusomt å oppleve at ens egne barn blir utstøtt i skolen eller i fritidsmiljøet fordi det koster for mye å være med. Det er nedverdiggende å ikke ha råd til å gå til lege og tannlege. Mange blir oppgitte og passive, mens noen begynner med rus og kriminalitet, mange mister sin bolig og sitt fotfeste og glir inn i en ond sirkel av større og større problemer. Denne utviklingen er for dyr for samfunnet, både økonomisk og menneskelig. Beregninger viser at det er titalls milliarder å tjene på å investere i bedre rehabilitering.

Det sies at 26 000 barn er fattige i Norge i dag, men dette er vanskelig å tallfeste fordi det er avhengig av hvordan man definerer fattigdomsgrensen. 60 000 barn og 200 000 barn er tall som kommer fram ved andre regnemåter. EU har en fattigdomsgrense på 60% av

medianinntekt, mens den norske regjeringen bruker OECDs grense på 50% av medianinntekt. Vi kan definere alle under en viss minstelønn eller under en viss prosent av middelinntekten som fattige, men dette blir lett relativ tallmagi. Dersom vi sier at de 5% med minst inntekt er definert som fattige blir fattigdomsbekjempelse meningsløst. Det beste målet på fattigdom kommer man fram til ved å ta utgangspunkt i vitenskapelige undersøkelser av reelle materielle levekår på individnivå. I Norge har SIFO (Statens Institutt for forbruksforskning) lenge laget slike undersøkelser og de kommer med forskningsbaserte budsjetter som viser hva som er rimelig livsopphold.

Det er mange som ikke får del i den generelle velstanden som preger velstands-Norge. De fleste beregninger tyder på at mellom fem og ti prosent av befolkningen i Norge er fattige. De fleste fattige finner vi innen gruppene sosialklienter, rusmisbrukere og en del uføretrygdete, langtidsarbeidsledige, mennesker på attføring, utviklingshemmede, funksjonshemmede og enkelte innvandrere. (Disse tallene endres når vi får andre tall fra 2004) 127 300 personer i Norge mottar sosialhjelp, 285 000 er uføretrygdet, 72 000 personer er helt arbeidsledige. Det viktige er imidlertid ikke å telle de fattige, heller ikke å betale dem ut, men å skape universelle velferdsordninger som hindrer problemene i å oppstå.

Veldedighet eller fattigdomsbekjempelse?

Statsminister Bondevik sier han er stolt av sin fattigdomsbekjempelse, men regjeringa vil bruke nesten 10 ganger så mye på redusert boligslett som på tiltak for å løse boligkrisa for boligløse. For hver krone som gis til de fattige gis det 10 til de rike. Enslige forsørgere har opplevd store kutt i sine velferdsordninger og dette rammer de fattige barna mest. Konklusjonen er at regjeringa gjennom sin sosialpolitikk har bidratt til å skape barnefattigdom framfor å eliminere den. I dag er det populistisk synsing som ligger bak regjeringens fattigdomspolitik som strider så altfor mye i mot brukerforeningenes og forskermiljøenes syn på fattigdom.

Historisk har arbeiderbevegelsen villet løse fattigdomsproblemene med parolen "Hele folket i arbeid" i tillegg til trygd til de med redusert arbeidsevne. I dag er arbeidsløsheten vårt største problem. De arbeidsløse har dårlige betingelser og hvis de ikke kommer seg i arbeid vokser de sosiale problemene. Som arbeidsledig får de fleste ca 62% av tidligere lønn, men mister man dagpengene dumper man enda en klasse nedover og må klare seg med sosialhjelp som kan ligge på under 40% av tidligere lønn. Denne situasjonen er vanskelig å komme seg ut av, det hjelper lite med nye jobbsøkerkurs og tiltaksarbeid uten lønn.

For å bekjempe fattigdommen trengs det en omlegging av sosialpolitikken. I stedet for tiltak rettet mot bestemte målgrupper som har utviklet spesielle problemer, må fattigdommen bekjempes med universelle velferdsordninger. Dette er gratis barnehager og samfunnslønn. Fundamentet bør være innføring av garantert minste ytelse for alle som i dag er avhengige av økonomisk hjelp fra det offentlige. Med utgangspunkt i SIFOs livsoppholdssats bør denne statsgaranterte minsteytelsen settes til kr 125 000 i 2004. En slik ordning vil kunne løse dagens akutte problemer, men for å forebygge fattigdom må det innføres samfunnslønn som omfatter mange flere og som blir en rettighet for alle. Dette kan hindre at fattigdom oppstår, men det vil ta tid å gjennomføre og det blir dyrt.

Dette blir likevel billig å administrere i forhold til dagens ordninger, slik at for eksempel sosionomer som i dag bare administrerer penger kan bruke mer ressurser i aktivt sosialarbeid. Samfunnet får mindre utgifter på fattigdomsskader samtidig som mange som ellers kunne blitt samfunnet til byrde nå blir verdiproduerende. Vi kan løse to store samfunnsproblemer samtidig; for lite arbeidskraft og for store trygdeutbetalinger. Og vi kan minske problemene

med rus, vold, kriminalitet og likegyldighet. Derfor vil en nyordning med garantert minste ytelse kunne gi et økonomisk oppsving og Norge vil bli et bedre land å leve i for alle.

LOs krav til løsninger:

- LO mener at fattigdommen i Norge bare kan avskaffes gjennom større satsing på universelle velferdsordninger.
- LO mener at SIFOs satser skal danne grunnlaget for en ny og nasjonal fattigdomsdefinisjon i Norge.
- Staten må garantere en minste ytelse for alle tilsvarende SIFOs budsjettnivå. Dette kan hindre at fattigdom oppstår, men det vil ta tid å gjennomføre og det blir dyrt.
- Regjeringen må i første omgang må bevilge de tre til fire milliardene det koster å få de som i dag er avhengig av offentlig hjelp opp på et minimumsnivå.
- LO skal lage en utredning om fattigdomsbekjempelse i Norge, om garantert minste ytelse og om samfunnslønn.
- LO oppfordrer Regjeringen til å gjøre det samme, hvorfor ikke initiere en fattigdomsutredning på størrelse med maktutredningen?
- LO krever at Regjeringen legger om sin fattigdomspolitik, men vi tror at de fattiges problemer vil finne sin løsning fortere hvis det blir regjeringsskifte etter valget.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE 31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 34
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Internasjonale perspektiver

LO står på arbeidernes og de svakeste side i verdenssamfunnet. LO vil arbeide for et internasjonalt samfunn som er preget av verdien frihet, likhet og solidaritet. Målet er at de grunnleggende menneskerettigheter skal respekteres i alle samfunn og at alle mennesker vernes mot overgrep. Målet er et globalt velferdssamfunn der alle mennesker har sosial sikkerhet basert på rettferdighet, der alle har rett til en jobb og mulighet til å forsørge seg og sine. FN må styrkes og styre internasjonalt samarbeid basert på rettsprinsipper og representative, effektive institusjoner.

LO vil arbeide lokalt og globalt for en bærekraftig utvikling som sikrer jordens ressursgrunnlag slik at kommende generasjoner skal få dekket sine grunnleggende behov og

oppfylt sine drømmer om et bedre liv. En stadig økende privatisering av fellesgoder er en trussel mot miljø og grunnleggende menneskerettigheter. Bærekraftig utvikling sikres best gjennom institusjonsbygging til fellesskapets beste og samarbeid med partene i arbeidslivet og andre sosiale partnere, som viser respekt for grunnleggende sosiale standarder i arbeidslivet og som aktivt medvirker i utviklingen av samfunn uten store forskjeller mellom rike og fattige. Faglig solidaritetsarbeid er både lokalt og globalt bærekraftig. LO bør ta initiativ til at et bærekraftig arbeidsliv skal være bærebjelken i solidaritetsarbeidet. Det vil innebære både demokratiske, sosiale, økonomiske og miljømessige rettigheter for verdens arbeidstakere.

LOs internasjonale arbeid må bidra til en framtidig globaliseringsprosess som setter fellesskapets og menneskenes behov i sentrum, ikke bare snevre økonomiske interesser. Vi trenger et nytt globalt handelsregime som gir bedre muligheter for økonomisk vekst og utvikling for fattige land og folk og som bidrar til å minske gapet mellom rike og fattige land i verden. Derfor trenger vi omfattende institusjonelle, etiske og politiske endringer av dagens verdensorden. Verdenssamfunnet må hindre USAs supermakt-dominans.

Hensynet til mennesker og miljø må legges til grunn for den politiske og økonomiske utviklingen. De globale markedskreftene må styres av etiske prinsipper globalt. Vi må legge de grunnleggende arbeidstakerrettighetene (anerkjent som ILOs kjernestandarder) og grunnleggende miljøstandarder til grunn for vår handels-, investerings- og utviklingspolitikk. Petroleumsfondets investeringer må styres av etiske retningslinjer. Norsk næringsliv må respektere grunnleggende internasjonale miljø- og våpenkonvensjoner samt grunnleggende ILO konvensjoner. I praksis vil dette innebære å følge OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper, samt aktivt følge opp det nasjonale kontaktpunkt som er etablert med formål å administrere disse retningslinjene.

LO må øke innsatsen i den internasjonale kampen mot handel med kvinner og barn, samt kampen mot barnearbeid og andre former for slavearbeid. FN, den internasjonale fagbevegelsen og frivillige organisasjoner er viktige partnere i dette arbeidet. LO må arbeide for økt kvinneverrepresentasjon i alle fora og institusjoner på alle nivå i internasjonal sammenheng.

Respekt for menneskerettighetene, trygt miljø lokalt og globalt samt å sikre jordens ressursgrunnlag, og å utvikle bedre styrings- og kjøreregler for handel og investeringer globalt er viktige oppgaver. LO krever at det må utvikles internasjonale rettsregler, en effektiv politio- og påtalemyndighet og domstoler underordnet FN, mot internasjonal kriminalitet og krigsforbrytelser. I tillegg må en slik rettsinstans kunne håndheve regler for en bærekraftig forvaltning av jordas miljø og naturressurser og regler for et globalt arbeidsmarked som respekterer internasjonalt anerkjente grunnleggende faglige rettigheter.

Nasjonenes manglende mulighet til å påvirke globaliseringen er en demokratisk utfordring. Arbeidet med å reformere FNs sikkerhetsråd må intensiveres. LO støtter kravet om en Verdenskommisjon for global styring. De fattige landene har altfor liten innflytelse i Verdensbanken og Pengefondet (IMF). Mange av de siste reformene har vært av ren kosmetisk art. Det må fortsatt arbeides for reformer med sikte på større åpenhet og mer demokratisk deltakelse i beslutningsprosessen.

LO vil arbeide for å få etablert internasjonale institusjoner som setter etiske og politiske rammer og standarder for det globale arbeidsmarkedet, og som definerer, megler og dømmer i grenseoverskridende arbeidskonflikter. Dette vil kreve en utvidelse og en styrking av ILOs

mandat samtidig som det vil være nødvendig å etablere nye institusjoner for formålet. Arbeidslivets parter skal ha likeverdig representasjon i disse institusjonene.

Alle former for eksportsubsidier, eksportkreditter og dumping av mat fra rike land til utviklingsland bidrar til å ødelegge hjemmemarkedet for bønder i Sør samt adgang til verdensmarkedet for utviklingslandene. Slike støtteordninger må opphøre.

Utviklingsstrategiene til Verdensbanken og Pengefondet må endres. Fattigdomsstrategier må gis et reelt innhold og utviklingslandene selv må gis økt delaktighet og avgjørende ansvar.

Alle regler knyttet til intellektuelle eiendomsrettigheter, (TRIPS) må tillate regjeringer å begrense patentbeskyttelse for å verne om helse og offentlig sikkerhet, inkl. patenter på livsviktige medisiner, slik at parallellimport og kopiproduksjon på medisiner blir tillatt.

Fattigdom er vår tids største utfordring, og fattigdommen skaper en lang rekke andre problemer. Antallet mennesker som lever i absolutt fattigdom har aldri noen gang tidligere vært så høy. Nesten tre milliarder mennesker, de fleste av dem kvinner, lever under fattigdomsgrensen på to dollar dagen. Problemet i dag er ikke mangelen på ressurser, men det at verdens ressurser er skjevt fordelt. I tillegg sliter mange land i Sør med omfattende styringsproblemer.

Det globale demokratiet er for svakt, lite handlekraftig, og lite representativt. Stemmene fra sør er for dårlig representert. Ulikheten har også økt mellom de rike land i nord og de mange fattige i sør. Det er en manglende sammenheng mellom de problemer kloden står overfor og de områdene som det globale demokratiet kan styre. Det globale styringssystemet klarer ikke å skape felles handling på de politikkområdene som nasjonene selv har mistet kontrollen over. Mekanismer og ordninger for finansiering av fellesgoder en av de største utfordringene i internasjonalt samarbeid.

Global og internasjonal handel må skattlegges. Skatt på valutatransaksjoner (Tobin-skatten) vil begrense spekulativ valutahandel. En slik skatt på valutatransaksjoner kan finansiere fellesoppgaver i FN-regi. Andre former for skattlegging er flytrafikk og våpenhandel og utnyttelse av såkalte "global commons" - menneskehetens felles arv, som for eksempel ressurser på havbunnen.

Det bør etableres regionale overvåkningsentre for sosiale spenninger som kan komme med tidlige advarsler til sikkerhetsrådet om forverrede etniske, religiøse, språklige eller sosiale motsetninger som kan føre til konflikt.

FNs regler for humanitær intervensjon må forbedres. Det må også utvikles kriterier for når og hvordan det kan intervereres.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 35
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Faglig solidaritet

1. LO må prioritere arbeidet med at fagorganisasjonene i Sør får mer innflytelse i FFIs ledende organer og sekretariat.
2. LOs solidaritetsarbeid må være langsiktig og bærekraftig med fokus på arbeidere og fagorganisasjoner, ikke landenes politiske regimer.
3. Myndighetene må øke bevilgningene til faglig solidaritetsarbeid.

Motivasjon:

LOs faglige solidaritetsarbeid skal være fritt og uavhengig. Dette målet må også gjelde for LOs arbeid i internasjonale fora som FFI, som i etterkrigstiden har fungert som en vestlig kapitalismedominert motpart til kommuniststatene i øst. FFIs arbeid er i for stor grad dominert og styrt av vestlige stormakter. Et Vesten-mot-resten perspektiv har for lenge svekket internasjonalt solidaritetsarbeid.

Gjensidig kontakt vil bryte ned fordommer og vrengebilder av 'vi og de andre'. Derfor må LOs solidaritetsarbeid ta utgangspunkt i LOs egne prioriteringer. Arbeidet må være langsiktig og bærekraftig med fokus på arbeidere og fagorganisasjoner, ikke landenes politiske regimer.

Faglig solidaritetsarbeid og vennskap og kontakt på tvers av landegrenser og kontinenter er viktig for utviklingen av et mer humant og tryggere samfunn. Fagbevegelsen i alle land kan spille en viktig rolle for landenes utvikling. Historien viser at en sterk fagbevegelsen har stor påvirkning. Derfor må LO øke det internasjonale solidaritetsarbeidet og kreve at myndighetene må øke bevilgningene til faglig solidaritetsarbeid.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 36
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Slipp grasrota til internasjonalt

1. LOs arbeid må i større grad legge vekt på lokal forankring og lokalt solidaritetsarbeid.
2. LO vil utvikle finansieringsprogrammer for utveksling mellom tillitsvalgte på ulike nivåer "Utteksling for utvikling".

Begrunnelse

Alt for lenge har faglig solidaritetsarbeid vært dominert av delegasjonsutveksling på forbundsnivå og LOs sentrale administrasjon. LOs arbeid må i større grad legge vekt på lokal forankring og lokalt solidaritetsarbeid. LO bør stimulere til at prosjekter involverer lokale klubber og avdelinger, både her og i samarbeidslandene. LO bør utvikle ulike finansieringsprogrammer for utveksling mellom tillitsvalgte på ulike nivåer (etter mønster fra Fredskorpsets program "Utteksling for utvikling". På den måten kan vi oppnå reell og praktisk kompetanseoverføring på grunnplanet – og styrke organisasjoner nedenfra. Det er ofte de lokale leddene som står nærmest problemene og utfordringene og det er lokalt de fleste forhandlinger og møter med motparten foregår.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE
31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 37
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Bærekraftig utvikling

1. LOs visjon er en fagbevegelse for bærekraftig utvikling.
2. LO vil involvere alle organisasjonsledd i et nytt prosjektet kalt "Bærekraftig arbeidsliv".
3. LO vil engasjere seg mer i arbeidet med Nasjonal og Lokal Agenda 21 og utfordre arbeidsgivernes og høyresidas forståelse og definisjon av begrepet bærekraftig utvikling.

Motivasjon:

Dansk LO vedtok i 2001 å sette i gang med et prosjekt om bæredyktige arbeidsplasser. De ønsket å sette i gang utviklingsprosesser for bærekraftige, samfunnsansvarlige arbeidsplasser og arbeidsplassdemokrati. Resultatet av dette arbeidet ble presentert på LOs Arbeidsmiljøverksted i mai 2004 på Sørmarka.

En bærekraftig utvikling er i tråd med LOs verdigrunnlag og må få en mer sentral plass i LOs profil og arbeidsinnsats etter mønster fra LOs satsning på arbeidsmiljø. Arbeidets karakter er helt sentralt i en bærekraftig utvikling. Derfor må LO arbeide for et bærekraftig arbeidsliv som inkluderer både miljømessige, sosiale og økonomiske dimensjoner. En slik satsning vil fornye og vitalisere det faglige arbeidet og øke LOs muligheter for å finne nye samarbeidspartnere og stimulere medlemsrekrutteringen. Å satse på et bærekraftig arbeidsliv er solidaritet i praksis og vil igjen rette fokus på fagbevegelsen som en sosial bevegelsen.

LO trenger en framtidsrettet visjon som gir fornyet identitet og perspektiver. Satsning på et bærekraftig arbeidsliv vil øke LOs legitimitet som en organisasjon som arbeider for fellesskapet. Et bærekraftig arbeidsliv er også viktig å formidle til fagforeningskamerater og deres familier i andre deler av verden som lever under livstruende miljøforhold.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 38
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Ny lov for arbeidslivet

Arbeidslivslovutvalget (ALLU) la i februar 2004 fram en delt innstilling til Ny lov for arbeidslivet. Mandat og innretning legger hovedvekt på bedriftenes behov for fleksibilitet og lønnsomhet framfor arbeidervern. ALLUs innstilling betyr en klar maktforskyving til fordel for arbeidsgiverne.

LO mener at flertallets forslag ikke har den nødvendige forankring på arbeidstakersiden. LO, YS og UHO har tatt dissens på en rekke punkter. I tillegg kommer at en for kort utredningsfase og høringsfrist, sett i forhold til de omfattende lovarbeidet, ikke har gitt den legitimiteten en arbeidslivslov trenger.

Forslaget betyr svekking av stillingsvernet, retten til å stå i stilling, uthuling av normalarbeidsdagen og forlengelse av arbeidstida. Likestillingsperspektivet er ikke ivaretatt.

Heller ikke er det tatt inn tilstrekkelige forbedringer i forhold til bestemmelser om det psykososiale arbeidsmiljøet.

Overtidsbestemmelsene med tidligere begrensninger og tillitsvalgtes rolle må gjeninnføres. Fagorganisasjonenes og de tillitsvalgtes rettigheter etter loven må styrkes – ikke minst når det gjelder inn – og utleie av arbeidskraft. På bakgrunn av EU-utvidelsen 1. mai 2004, er det svært viktig å ha bestemmelser som motvirker sosial dumping. LO ønsker arbeidstakere uansett nasjonalitet velkomne, på norske lønns – og arbeidsvilkår!

ALLU legger EUs nåværende minimumsdirektiv om 48 timers uke som kan gjennomsnittsberegnes over 4 måneder til grunn, noe som kan bety 78 timers uke i 9 uker. Utvalget har innført begrepet ”frivillig overtid”, som ikke skal kompenseres økonomisk, men skal avspaseres. Slik kan arbeidsgivere spare ”dyr” overtidsbetaling, og myndighetene kan også spare utgifter til dagpenger ved at for eksempel permitteringer ikke lenger blir aktuelt. Sett i relasjon til de over 100 000 arbeidsløse er det usolidarisk å utvide arbeidstida. Det er i denne forbindelse verdt å nevne at overtidsbruken i 2002 tilsvarte 65 000 årsverk. Dette er uakseptabelt for LO.

ALLU foreslår å fjerne § 58A, slik at arbeidsgivere fritt kan ansette arbeidstakere midlertidig. Dette vil skape utrygghet, et to-delt arbeidsmarked, øke vilkårlighetene i arbeidslivet og skape økte sosiale forskjeller. Dette er en utvikling av samfunnet LO ikke ønsker.

LO vil slåss for en arbeidsmiljølov som representerer et reelt arbeidervern, et godt arbeidsmiljø og trygghet for arbeid og inntekt. LO krever:

- **Dagens Arbeidsmiljølov, med gjeninnføring av overtidsbegrensningene og tillitsvalgtes rolle, beholdes inn i kommende stortingsperiode.**
- **Strakstiltak mot useriøsitet og sosial dumping innføres i dialog med LO.**

Skulle loven bli fremmet til behandling av det nåværende Storting krever LO følgende bestemmelser inn i loven:

- Formålsparagrafen beholdes som i dagens Arbeidsmiljølov
- Arbeidstiden skal være fra kl. 07.00 – 17.00 i ukens 5 første dager
- Ukentlig arbeidstid må reduseres ved skift- og turnusarbeid
- Overtidsbegrensningene, 10 timer pr. uke og 25 timer pr. 4 uker, gjeninnføres
- Overtidsarbeid avtales med de tillitsvalgte
- Overtidslister forelegges de tillitsvalgte
- Arbeid mellom kl. 21.00 og 06.00 er nattarbeid
- Søndagsarbeid begrenses så mye som mulig
- Bestemmelsen om arbeidsstans kl.1800 før helligdager opprettholdes
- Arbeid på jule-, pinse- og påskeaften stanses kl. 15.00
- Ukentlig arbeidstid lovfestes til 37,5 timer
- Fritidskompensasjon ved hjemnevakt beholdes
- Adgangen til midlertidige ansettelser begrenses
- Adgang til inn- og utleie av arbeidskraft forutsetter avtale med tillitsvalgte
- Vikarer må bare kunne leies inn for å erstatte navngitte personer i permisjon eller sykefravær

- Stillingsvernet må opprettholdes og styrkes slik at avskjeds- og oppsigelsesbestemmelsene likestilles med hensyn til retten til å stå i stilling / mottatt lønn ved tvist om saklighet
- Loven må styrke stillingsvernet ved masseoppsigelser, og det må innføres kraftige sanksjoner ved nedleggelse av bedrifter som går med overskudd
- Fortrinnsretten til ansettelse ved nedbemanning må også gjelde innen konsern eller gruppe av virksomheter
- Tillitsvalgte må få lovfestet rett til innsyn i lønns- og arbeidsvilkår hos underentreprenør og hans kontraktmedhjelpere
- Fagforeningen må få lovfestet rett til innsyn i lønns- og arbeidsvilkår i bedrifter der det ikke fins tillitsvalgte etter Hovedavtalen
- Pensjons- og forsikringsordninger må følge med ved virksomhetsoverdragelser

LO vil ta initiativ til samarbeid med YS og UHO for å mobilisere både til politisk og faglig kamp, inkludert politisk streik, mot ALLUs innstilling.

Skulle loven bli vedtatt med det nåværende Storting uten de endringer / tilføyelser LO krever, vil dette være en av de viktigste beveggrunner for at LO vil mobilisere sine medlemmer for et nytt flertall etter stortingsvalget 2005

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 39
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Øst-utvidelsen, arbeidsmarkedet og sosial dumping

1. mai 2004 ble EU utvidet med 10 nye land. De ”gamle” EU/EØS-land kan kreve overgangsordninger i maks 7 år. Det betyr at nasjonale regler på arbeidsmarkedet kan anvendes overfor nye EU-land inntil 7 år. Den norske regjeringa ønsker liberaliseringer i motsetning til våre naboland. De vil gjøre det lettere å drive utleie. Samtidig vil de oppheve begrensinger i midlertidige ansettelser og arbeidstida. Dette vil passe kyniske arbeidsgivere som vil spekulere i billig arbeidskraft fra de nye EU-land.

Regjeringa har ikke foreslått nødvendige kontrolltiltak for å motvirke sosial dumping. Norske tariffen skal likevel gjelde når en arbeidssøker fra de nye EU-land blir ansatt i Norge. Ved tjenesteoppdrag (anbud eller entrepriser) kan tariffnemnda kreve allmenngjøring av overenskomster slik at tariffen i en bransje blir norsk lov. Betaling under overenskomsten i bransjen i et område blir da brudd på norsk lov. Men først må altså tariffnemnda vedta å

allmenngjøre en overenskomst.

Det er viktig å diskutere de ulike motivene for hvorfor EU ønsker nye land inn.

Etter murens fall, har det vært jamnlige forhandlinger mellom EU og landa i Øst-Europa. EU har i mere enn 10 år lagt fram strenge krav om fri konkurranse og etableringsrett i Øst-Europa. Svak fagbevegelse kombinert med lave lønninger har fristet vestlige selskaper til å flagge ut til Øst-Europa.

Næringslivet i alle land forbereder seg på å utnytte den billige arbeidskrafta. Innleie med østeuropeere vil øke. Faren er at ulike entreprenører vil legge inn østeuropeisk lønnsnivå inn i anbud. Fagbevegelsen aksepterer ikke sosial dumping som setter tariffavtalene i fare. Det er kyniske arbeidsgivere som er våre motstandere. Fagbevegelsen ønsker alle arbeidere velkommen, men på norske lønns- og arbeidsvilkår. Omsorgsbransjen, hotell & restaurant, transport, bygg & anleggsbransjen vil bli utsatt for et stort press. Selv et begrenset antall arbeidere med lav lønn vil legge press på tariffavtalene. Det er ca. 20 000 sesongarbeidere i Norge pr. år. De fleste er fra Polen og Baltikum. Det er mange arbeidsgivere som ønsker billig arbeidskraft. På petrokjemiske anlegg som Kårstø og Mongstad har vært dominert av utenlandsk arbeidskraft fra Øst-Europa på ulovlige lønninger under kr.60. (Dette var før 01.05.2005 da UDI-satsene for f.eks. byggfag var på kr.135.-). Derfor vedtok LO å allmenngjøre 3 overenskomster på 7 petrokjemiske anlegg. Allmenngjøring blir vurdert fortløpende flere andre steder.

Næringslivet og EU-kommisjonen ønsker den frie konkurransen om lønns- og arbeidsvilkår velkommen. Arbeidsgivere arbeider intenst for å finne smutthull i lovverket. Det hevdes at tjenester åpner for fri fastsettelse av lønn. EUs utstasjonsdirektiv sier at vertslandets lønns- og arbeidsvilkår skal gjelde. Dersom EU-kommisjonens forslag til nytt tjenstedirektiv blir vedtatt, vil LO arbeide for at Storting og regjering skal legge ned veto. Direktivet vil åpne for at tjenester godkjent i et land med lave lønninger også skal godtas i andre EU/EØS-land. Dette kan ikke fagbevegelsen leve med.

De viktigste å krav for å motvirke sosial dumping:

- Tillitsvalgte må få lovfestet rett til innsyn i lønns og arbeidsvilkår hos underentreprenøren og hans kontraktmedhjelpere. Fagforeningene må få lovfestet rett til innsyn i lønns- og arbeidsvilkår i bedrifter der det ikke fins tillitsvalgte etter Hovedavtalen.
- Det må innføres autorisasjonsordninger for utleie/vikarbyråer for å luke ut de useriøse.
- Arbeidstilsynet må få tilført tilstrekkelige fullmakter og ressurser for å håndheve allmenngjorte tariffavtaler, regler om lønn, arbeidstid og andre arbeidsmiljøforhold. Allmenngjøring av tariffavtaler må vurderes fortløpende. Boikottaksjoner må kunne anvendes raskt når sosial dumping oppdages.
- Det forutsettes avtale med tillitsvalgte i forbindelse med innleie. Innleie av vikarer fra vikarbyråer må begrenses til å erstatte konkrete personer.
- Hovedentreprenøren, eller den som har kontrakt med byggherren, må gjøres solidarisk ansvarlig for ubetalte skatter og avgifter hos hans underentreprenører og deres kontraktmedhjelpere i alle ledd. Hovedentreprenør, eller den som har kontrakt med byggherren, må gjøres ansvarlig for at underentreprenører betaler skatter og avgifter, og følger gjeldende lov- og regelverk. Byggherrens ansvar for å sikre lovlige forhold på bygg- og anleggsplass innskjerpes.

- Norge bør snarest implementere ILO-konvensjon 94, som hjemler at offentlig virksomhet kan kreve at anbydere overholder lønns- og arbeidsvilkår som er fastsatt i relevante tariffavtaler eller det som normalt gjelder ved slikt arbeid.
- I tillegg er det viktig å slå tilbake Arbeidslivslovutvalgets forslag både på arbeidstid(78 timers uke i 9 uker samt opphevelse av §58A pkt.1 om midlertidige ansettelse).Det som ikke oppnåes gjennom lov må taes opp i tariffoppgjør.
- En samlet europeisk fagbevegelse må arbeide for å forkaste EU-kommisjonens forslag til nytt tjenestedirektiv. LO i Norge må arbeide for at Storting og regjering skal nedlegge veto mot nytt tjenestedirektiv.
- Det etableres regionale arbeidsmarkedsråd sammensatt av myndighetene og partene i arbeidslivet. Rådet skal være er en høringsinstans og bidra til overvåkning av lønnsforholdene i arbeidslivet. I virksomhet uten tariffavtale skal rådet uttale seg før arbeidstillatelse gis.
Målet er å forhindre at utenlandske arbeidstakere ansettes på ringere vilkår enn overenskomst eller det som er sedvane innenfor det enkelte arbeidsområdet.

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

31. ORDINÆRE KONGRESS 7. - 12. MAI 2005

Dagsorden punkt : 10 Diverse forslag
Forslag nr : 40
Fra : LOs fylkeskonferanse i Oslo

Et mer lønnsomt medlemskap

En sterk og demokratisk fagbevegelse er en forutsetning for økonomisk vekst, en rettferdig fordeling av godene, etablering og utvikling av velferdsstaten. Mange av de goder og rettigheter som oppfattes som en selvfølgelige i Norge, anses som en utopisk drøm for arbeidere i andre land.

Dagens faglige og politiske rettigheter har ikke er kommet rekende på ei fjøl, men er oppnådd ved mange års kollektiv, politisk og faglig kamp basert på en sterk fagbevegelse. Politikerne på 70-tallet synes det var viktig med et velfungerende organisasjonsliv og innførte skattemessig fradrag for fagforeningskontingent.

Den nordiske land og Belgia er de eneste land som har en organisasjonsgrad over 50 prosent og fagbevegelsen i disse landene står derfor i en særstilling. Derfor har den nordiske fagbevegelsen et særlig ansvar for å videreutvikle velferdssamfunnet og den nordiske velferdsmodellen. En viktig forutsetning for dette er at organisasjonsgraden styrkes og at det iverksettes nye tiltak for å oppnå dette, både tariffpolitisk, skattepolitisk eller på andre måter.

LOs representantskap sa i februar 2004 at "gratispassasjerene er en trussel mot det organiserte arbeidsliv og LO vil derfor jobbe for at medlemskapet skal lønne seg enda mer."

Landsorganisasjonen vil arbeide for at medlemskapet skal bli mer lønnsomt ved:

- tariffpolitiske tiltak, der det framforhandles nye goder spesielt forbeholdt medlemmer
- skattepolitiske tiltak, slik at hele organisasjonskontingenten kan trekkes fra på selvangivelsen